

Зерна буде утричі більше, ніж торік

Жнива на Вінниччині розпочали зі збирання ячменю та озимого ріпаку у південних районах краю.

Ці райони торік зазнали найбільших збитків від посухи. На Ямпільщині, наприклад, на круг удалося взяти лише по 21 центнеру ранніх зернових, загалом у згаданому районі намолотили 26 тисяч тонн збіжжя. Нині ячмінь дає по 45 центнерів з гектара, ріпак теж уродив добре — на круг збирають по 35 центнерів насіння. Загалом ранніх зернових планують намолотити приблизно 70 тисяч тонн, прогнозує начальник Ямпільського районного управління сільського господарства Вілен Жереб.

— Цього року види на врожай прекрасні, — каже перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій. — Розраховуємо зібрати зернових разом із пізніми культурами десь 2,3-2,5 мільйона тонн. Торік намолотили 1,7 мільйона тонн зерна.

Найбільший приріст дає озимий ріпак. Намолоти цієї культури будуть утричі більш за торішні — приблизно 300 тисяч тонн. Нині це найдорожче збіжжя — за тону ріпаку дають 2,9 тисячі гривень. Якщо торік урожай переважно експортували, то нині вирішують питання переробки частини зерна ріпаку на Вінницькому олієжировому комбінаті.

* * *

● Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко привітала хліборобів Одеської області з намолотом більш як 1 млн. тонн зерна.

● У СТОВ «Світанок» на Херсонщині на цього-річних жнивах збирають ранніх зернових в середньому по 51 ц/га.

● Дводенний попереджувальний страйк провели селяни Локачинського району Волині, які вимагають від переробників підвищення закупівельної ціни на молоко.

● До складу запроєктованого національного природного парку «Кременецькі гори» вже виділено понад 7 тис. га землі.

фото прес-центру командування ВМСУ.

► СТОР. 3

Наші прапори — на вершинах світу

На Мак-Кінлі над хмарами

Сходженням на найвищу точку Аляски — гору Мак-Кінлі і встановленням на ній прапора України та символіки парламентської газети «Голос України» українські альпіністи продовжили акцію «Прапор України — на вершинах світу», інформаційним спонсором якої є наша газета. У попередні роки їм підкорились найвищі вершини Кавказьких гір — Ельбрус, Альп — Монблан, Африки — Кіліманджаро, Південної Америки — Аконкагуа, Австралії — Пік Костюшка. На черзі — сходження на Еверест (Азія) та пік Вінстон (Антарктида).

Ідея проведення такої акції належить мешканцю Здолбунова, що на Рівненщині, Ігорю Парчевському, її підтримали його друзі-альпіністи Юрій Кравчук із Костополя та Олександр Шерба з Кіровограда. Вони були із ним в усіх експедиціях. Але до останньої, на Аляску (США), до них приєднались ще й Ігор Скляр і Володимир Дімітрюк із Києва, Олександр Оришко і Тетяна Андріященко з Луцька.

► СТОР. 12

Символіка «Голосу України» теж побувала на найвищій вершині Аляски.

події

Одеський суд захистив «Сі-бриз-2008»

Одеський окружний адміністративний суд задовольнив адміністративний позов Комінтернівської райдержадміністрації про заборону проведення публічних акцій на підтримку або проти міжнародних військових навчань «Сі-бриз-2008» на території Чорноморської селищної ради Комінтернівського району на відрізу автошляху Одеса—Миколаїв між населеними пунктами місто Одеса — село Сичавка, повідомляє УНІАН. Таке рішення прийнято задля забезпечення громадського порядку та з метою запобігання можливим спробам інспірування конфліктних ситуацій та антигромадських проявів.

Пірати активізувалися

Ситуація з полоненими сомалійських піратів загострилася. На борту захопленого німецького судна «Леман Тімбер» морські розбійники улаштували стрілянину в повітря і загрожували заручникам розправою, якщо не одержать обіцяного викупу. Пірати стверджують, що гроші не отримали.

Тим часом, самі полонені скаржаться на погіршення самопочуття і нестачу води та їжі. Нагадаємо, «Леман Тімбер» захопили наприкінці травня. В полоні перебувають 15 заручників, серед яких четверо українців. Як раніше повідомляв МЗС, викуп сомалійським піратам мають передати найближчим часом. Спочатку за визволення заручників бандити вимагали три мільйони доларів, але після переговорів із судновласником, нібито, погодилися на 750 тисяч.

КОРОТКО

- Згідно з президентським указом, наступний рік в Україні буде Роком молоді.
- Кияни заборгували за тепло та електроенергію більш як 1 млрд. гривень.
- Через конфлікт між Івано-Франківською міською владою та ВАТ «Прикарпаттяобленерго» 40 відсотків мешканців міста можуть залишитися без тепла.
- На Кіровоградщині 88-річна бабуса вирощувала більше тисячі кущів маку.
- У річці Прут неподалік міського пляжу чернівецькі рятувальники виявили п'ять авіаційних бомб часів Великої Вітчизняної війни.

Робітник Чорноморського суднобудівного заводу оголосив голодовку

Після 46 років роботи на заводі Бориса Іванова звільнили. Вважаючи це рішення незаконним, робітник подав позов до суду, який поновив його на посаді старшого майстра відділу технічного контролю Чорноморського суднобудівного заводу. У рішенні суду зазначено, що Б. Іванов негайно має приступити до роботи, а завод — виплатити своєму працівнику середню зарплату за період вимушеного безробіття. Однак на завод позивача не пропускають, офіційно мотивуючи це тим, що у штаті цеху №17 немає такої посади. Однак Б. Іванов працював не в самому цеху, а у відділі технічного контролю. Тоді робітник вирішив вдатися до крайніх заходів — оголосив голодовку в центрі міста Миколаєва, на площі Леніна. Чоловік каже, що має намір звернутися по допомогу до омбудсмена Ніни Карпачової, а потім — до Європейського суду з прав людини, повідомляє наш власний кореспондент у Миколаєвській області НАТАЛЯ АБРАМОВА.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

- Відбудеться зустріч Президента України Віктора Ющенка з президентом Угорщини, який перебуватиме з візитом в Україні.
- Пройде фотосесія Богдана Ступки та 4-річного Петрика Василенка (у рамках проекту «Українські зірки — дітям із синдромом Дауна»).

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

У передчутті
липневих гроз

Минулий тиждень був доволі спокійний, хоча таке затишшя буває перед грозами. У вівторок народні депутати Олександр Лавринович і Тетяна Лукаш розповіли, якою хоче бачити нову Конституцію Партія регіонів. Великого захоплення в суспільства ці пропозиції не викликали. Не реагували й інші політичні сили.

Водночас регіонали знехтували запрошення на зустріч Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка. Натомість лідер комуністів П. Симоненко і представник Блоку Литвина Юрій Литвин обмінялися думками з главою парламенту про те, який має бути сесійний тиждень. Вони дійшли згоди, що передусім треба внести зміни до державного бюджету поточного року, а також прийняти низку законів, щоб пришвидшити підготовку до Євро-2012. Тим паче що у країні побували ревізори з УЄФА.

Економічною ситуацією переймалися і Президент, і уряд. Главу держави бентежить, що уряд ніяк не може погодити параметри грошової політики з Національним банком. Проте прем'єр усіх переконує, що в економіці повний порядок і їй не страшні ніякі грози, в тому числі інфляційні. Хоча експерти прогнозують, що зростання цін до кінця року становитиме не менш як 25 відсотків. Щоправда, Кабінет Міністрів у проекті змін державного кошторису заклавав лише 15 відсотків.

Отож не дивно, що в четвер на раді коаліції склалося таке враження, ніби прем'єр і лідер «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко говорили різними мовами. Ю. Тимошенко вкотре пообіцяла внести проект змін до головного фінансового документа країни, але так і не зробила цього. Вона також пообіцяла відвідувати в сесійній залі, але після ухвалення програми дій уряду.

А тим часом загострюється ситуація у пропрезидентській фракції. В'ячеслав Кириленко попросив «самооборонців» не вносити кандидатуру Давида Жванії на посаду голови Антимонопольного комітету. Натомість народний депутат Олесь Доній заявив, що «самооборонці» з цим не згодні і продовжують наполягати на цій кандидатурі. Щоправда, виникли проблеми і в самого Давида Жванії. Апеляційний суд Києва скасував рішення Радянського суду столиці, за яким народний депутат отримав тоді громадянство нашої країни. У свою чергу Давид Жванія почав розповідати, що отруєння Віктора Ющенка не було. Хоча професор Соре із Женевської поліклініки навіть назвав кількість діоксину, яка потрапила до організму Президента, — 5 міліграмів.

Ще одна новина. БЮТ на з'їзді виключив Ігоря Рибаківа, який вийшов з коаліції, зі своїх лав і збирається подати документи до ЦВК, щоб позбавити бунтаря депутатського мандата. Отож можна таки очікувати в липні сильних гроз. Політичних.

Володимир КОРОЛЮК.

До уваги
громадян України,
які інвестували
кошти в будівництво
житла

5 червня 2008 року Верховна Рада України утворила Тимчасову слідчу комісію з питань з'ясування обставин установлення високих цін на житло в Києві, інших містах України, а також невиконання забудовниками зобов'язань за договорами про інвестування в житлове будівництво.

Тимчасова слідча комісія просить громадян України, які інвестували кошти в будівництво житла та зіткнулися з випадками порушення їхніх прав, поінформувати комісію письмово про такі факти.

Адреса для звернення: 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5. Голові Тимчасової слідчої комісії Оксані Володимирівні Білозір.

Кадри для законотворчої роботи

Новий випуск слухачів Української школи законотворчості Інституту законодавства Верховної Ради України

Сертифікати про закінчення навчального курсу «Законотворча діяльність» отримали 68 працівників секретаріатів комітетів і фракцій Верховної Ради України, помічників народних депутатів України.

Крім того, до числа випускників Української школи законотворчості вперше увійшли 39 фахівців Національного інституту стратегічних досліджень, Голодержслужби, інших центральних органів виконавчої влади, які звернулися до Інституту з проханням стосовно підвищення кваліфікації у сфері законотворчості.

Навчальний курс, до викладання якого залучені провідні українські вчені та практики, включав вивчення актуальних питань теорії права, розвитку системи законодавства, законотворчого процесу, законодавчої техніки, правничої мови та термінології, а також тренінги із законопроектування.

Це четвертий випуск слухачів Школи, яка має чотирирічний досвід підготовки кадрів для законопроектної роботи з метою підвищення її ефективності, здійснює науково-методичне забезпечення цієї діяльності. Важливим напрямом роботи Української школи законотворчості є також сприяння вдосконаленню нормотворчості органів місцевого самоврядування. На сьогодні в ній пройшли навчання більш як 300 співробітників апарату Верховної Ради України, помічників народних депутатів України, представників органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Під час урочистого вручення сертифікатів щирю подяку висловили слухачі Школи — Олександр Молдавська (Верховна Рада України), Павло Романюк (Головне управління державної служби України), Сергій Янішевський (Національний інститут стратегічних досліджень), котрі відзначили високий фаховий рівень викладацького складу та унікальну навчальну програму, спрямовану

Директор Інституту законодавства Верховної Ради України член-кореспондент НАНУ Олександр Копиленко вручає сертифікат та видання Інституту законодавства випускникові Української школи законотворчості.

на підготовку професійних законотворців, завдяки яким стане можливим поліпшення рівня законодавства, більша повага до законів, краща їх реалізація на практиці.

Контрактна служба потребує фінансування

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань транспорту і зв'язку розглянув проект закону про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України». Цим внесенням Кабміном законопроектом пропонується збільшити на 1,6 мільярда гривень дохідну та видаткову частини держбюджету, спрямувавши 1,58 мільярда гривень на прискорення реалізації завдань у поточному році щодо переходу Збройних сил, інших військових формувань до комплектування військовослужбовцями за контрактом.

За результатами розгляду комітет спрямував пропозиції та зауваження до Комітету Верховної Ради з питань бюджету для врахування їх під час доопрацювання законопроекту до другого читання. Народні депутати, зокрема, пропонують передбачити видатки Міністерству транспорту та зв'язку на Державну спеціальну службу транспорту в розмірі 64,5 мільйона гривень.

Члени комітету зазначили, що прийнятим Верховною Радою в першому читанні 3 червня 2008 року законопроектом передбачено лише 23 мільйони гривень, що забезпечує потребу відповідно до проведених розрахунків тільки на 36 відсотків.

Також Комітет Верховної Ради з питань транспорту і зв'язку підтримує зміни до Закону «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів». Законопроектом (реєстр. №2282), поданим народним депутатом Анатолієм Семиногою, пропонується зобов'язати страхові компанії застосовувати коефіцієнти страхових тарифів залежно від наявності чи відсутності страхових випадків з вини

страхувальника, відповідальність якого застрахована, під час визначення розміру страхового платежу. Проектом також передбачається зобов'язати Моторне (транспортне) страхове бюро України вести інформаційну базу про страхові випадки з вини цих осіб. Автор аргументує необхідність прийняття закону тим, що чинне законодавство фактично позбавляє власників наземних транспортних засобів, які здійснюють їх безаварійну експлуатацію, права на застосування пільгового коефіцієнта в разі зміни транспортного засобу.

Народний депутат А. Семинога вважає, що ухвалення закону дасть змогу зрівняти у правах власників наземних транспортних засобів і стимулювати їх до заміни застарілих транспортних засобів на більш нові та безпечні.

Під час обговорення члени комітету висловилися на підтримку законопроекту. Водночас народні депутати зауважили, що запропоновані зміни дублюють положення статті 8 чинного закону. У зв'язку з цим вони пропонують не доповнювати цю статтю новим пунктом, а викласти його в новій редакції.

Комітет Верховної Ради з питань податкової та митної політики рекомендує парламенту направити на доопрацювання проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва. Законопроектом (реєстр. №2405), зазначалося на засіданні комітету, пропонується «включити втрати сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва до системи оподаткування, законодавчо встановивши засади та порядок їх стягнення».

Сьогодні розмір та порядок визначення втрат сільськогосподарського та лісогоспо-

дарського виробництва, що підлягають відшкодуванню, регламентовано постановою Кабінету Міністрів. Нормативи втрат встановлено у фіксованому розмірі (тисяча гривень за 1 гектар) у розрізі регіонів та угідь. Втрати відшкодовуються юридичними і фізичними особами у двомісячний термін після затвердження в установленому порядку проекту відведення ім земельних ділянок, а в разі поетапного освоєння відведених угідь для видобування корисних копалин відкритим способом у міру їх фактичного надання.

Народні депутати наголосили, що «зачначений платіж вноситься одноразово за певні дії, вчинені юридичною або фізичною особою щодо відведених їм земельних ділянок». Водночас Закон «Про систему оподаткування» передбачає обов'язковий внесок до бюджету відповідного рівня або державного цільового фонду, який здійснюють платники податку в порядку і на умовах, що встановлюються законами України про оподаткування.

Члени комітету акцентували увагу на тому, що законопроектом «не визначено коло платників податку, об'єкт та базу оподаткування, розмір ставок, строк подання податкової декларації до органу державної податкової служби та порядок його сплати до бюджетів тощо». На їхню думку, «недоцільно запроваджувати новий податок, а задля ефективнішої реалізації порядку відшкодування втрат доцільно внести відповідні доповнення до статті 211 Земельного кодексу, передбачивши відповідальність за порушення земельного законодавства». Народні депутати вважають, що відповідні зміни доцільно внести до Кодексу про адміністративні правопорушення та до Кримінального кодексу.

Інформаційне управління апарату
Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Переформатування коаліції —
найоптимальніший вихід із кризи?

Протистояння Президента Віктора Ющенка і прем'єра Юлії Тимошенко значною мірою обумовили кризові явища всередині влади, зокрема в коаліції. На цьому наголосив під час «круглого столу» народний депутат від «НУ—НС» Олесь Доній (на знімку).

У подальшому, за його словами, ніхто не може спрогнозувати дії цих політиків та їхні ідеологічні засади. «Як може поважна політична сила спочатку голосувати за один варіант закону «Про Кабінет Міністрів» з Партією регіонів, а потім через певні обставини укласти абсолютно протилежну угоду зі стороною Президента та проголосувати за протилежний закон. Тобто йдеться ли-

ше про домовленості між політиками, заради яких вони готові розміняти свої ідеї», — зазначив Олесь Доній. На його думку, саме в цьому полягає «корінь зла». Він вважає, що цю проблему потрібно було вирішувати ще 2002 року.

Крім того, народний депутат переконалий, що найоптимальнішим виходом з цієї ситуації є переформатування коаліції, наприклад, у складі «НУ—НС», Блоку Литвина та БЮТ. Він підкреслив, що ситуація, яка склалася нині в парламенті, призведе до перевиборів. «На цей момент керівництво фракції не знайшло вихід. Можливо, ситуацію хочуть довести до остаточної дискредитації парламентаризму», — зазначив парламентарій.

Сергій МЕЛЬНИК.

6 липня — День Військово-Морських Сил України

Морські кордони держави надійно захищені

му вони вже стали обов'язковими. Якщо в попередні роки ми під час навчань застосовували комплексне вогневе ураження, тобто спільні бойові стрільби по морських та наземних цілях авіації, кораблів та берегової артилерії, то нині це входить в щорічний план бойової підготовки флоту. Зростає час перебування кораблів в морських походах.

З початку року план льотної підготовки морська авіація виконала наполовину. Зараз разом з досвідченими екіпажами літають і молоді льотчики — випускники 2007 року. До речі — морських льотчиків запросили до участі в повітряному параді у Києві.

— **Останнім часом участь національних Військово-Морських Сил в системі колективної безпеки значно зросла. Як флот виконує міжнародні зобов'язання України?**

— Участь українського флоту в міжнародному співробітництві є складовою визначеною на державному рівні євроатлантичної інтеграції України.

Завдяки інтенсивному залученню військових моряків до міжнародних інтеграційних процесів, зокрема — участі в антитерористичній операції НАТО «Активні зусилля», ВМС відчутно додали у багатьох важливих напрямках флотської діяльності. Це стосується системи бойової та оперативної підготовки, системи всебічного (логістичного) забезпечення, налагодження на флоті сучасної системи оборонного планування, а також такого актуального на сьогодні напрямку, як досягнення підрозділами флоту належного рівня взаємосумісності із силами альянсу.

Нині бойову службу в рамках антитерористичної операції НАТО «Активні зусилля» несе екіпаж фрегата «Гетьман Сагайдачний» та доглядова команда. Це внесок України в систему колективної європейської безпеки.

Міжнародна діяльність українського

заходів міжнародного співробітництва є важливою складовою бойової підготовки та сприяє підвищенню морського вишколу українських військових моряків.

— **На часі стоїть завдання приєднання України до Плану дій щодо набуття членства в НАТО. Військово-Морські Сили України готові до цього?**

— Курс України в НАТО визначений передусім Президентом України, керівництвом Верховної Ради та уряду. Багато років ВМСУ співпрацюють зі всіма країнами — членами НАТО.

Нещодавно наші фахівці в Данії навчалися шукати та рятувати людей на морі. Щороку проходять українсько-американські навчання серії «Сі бриз», до котрих залучають військовиків країн Північноатлантичного альянсу. Наші офіцери проходять стажування в США, Канаді, Німеччині, Франції, Італії. ВМСУ беруть активну участь у заходах програми «Партнерство заради миру». Вважаю успіхом те, що корвет «Луцьк» та великий десантний корабель

товки військовослужбовців-контрактників (початковий, базовий, середній рівні підготовки). З початку року там пройшли вишкіл понад чотири сотні військових моряків.

Ми працюємо над тим, щоб законодавчо було визначено зарахування до вислуги років військовослужбовцям корабельного складу ВМС України одного місяця служби за пів-

тора. Такий порядок мотивуватиме на проходження військової служби на кораблях та вплине на бажання молоді служити на флоті.

— **Відомо, що забезпечення житлом військовослужбовців є однією з загальнодержавних проблем. Які перспективи її розв'язання?**

— Проблема забезпечення житлом військовослужбовців та звільнених у запас або відставку — на особистому контролі міністра оборони України. За два останні роки в гарнізонах флоту військовики отримали понад 320 квартир, план на 2008-й — 604 квартири. Їх будуть у Севастополі, Сімферополі, Феодосії, Євпаторії та смт Мирний. Але, на жаль, цього недостатньо, адже у черзі на отримання житла майже три з половиною тисячі військовослужбовців ВМС.

Майже шість з половиною сотень контрактників забезпечені жильним житлом — вони мешкають у казармах поліпшеного типу. У планах на цей рік — переобладнати ще три казарми, що дасть змогу ще двом з половиною сотням контрактників поліпшити свої житлові умови. Також маємо намір у майбутньому переобладнати п'ять казарм у Севастополі та дві у смт Новоозерне. Якщо вдасться це зробити, то майже всі, хто служить на кораблях, у Севастопольському та Донузлавському гарнізонах будуть забезпечені житлом.

У перспективному плані власного будівництва житла для військовослужбовців Збройних Сил по Кримському управлінню капітального будівництва МО України передбачено збудувати до кінця 2011 року 6124 квартири.

Сподіваємося і на допомогу шефів. У попередні роки ця робота була плановою та систематичною, і офіцери отримували житло «по шефській лінії». Маємо надію, що така традиція буде відроджена, адже в шефській допомозі ми вбачаємо всенародну підтримку національного флоту.

Фото Володимира ВЕВДЮКА та прес-центру командування ВМСУ.

ВІТАННЯ

З нагоди Дня Військово-Морських Сил Збройних Сил України

Військовослужбовцям, ветеранам та працівникам Військово-Морських Сил Збройних Сил України

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас з Днем Військово-Морських Сил Збройних Сил України!

За покликом серця ви стали військовослужбовцями, обрали благородну професію — захищати державу, дарувати спокій людям.

Завдяки вашій самовідданій праці морські кордони нашої Батьківщини під надійним захистом. Дякую вам за це.

Впевнена, що Україна, як морська держава, зробить усе, щоб українські Військово-Морські Сили були сучасно озброєними. Проте мрію, щоб свою силу ви демонстрували лише на парадах.

Хочу, щоб ви не лише несли військову службу, а й насолоджувалися життям, мали гідну зарплату та впевненість у завтрашньому дні.

Знайте, уряд працює над тим, щоб ми жили в могутній та красивій Україні.

Бажаю вам і вашим сім'ям здоров'я, благополуччя, добра та миру.

Прем'єр-міністр України Юлія ТИМОШЕНКО.

флоту — це не тільки участь в операції «Активні зусилля». Двічі на рік наші кораблі виходять на навчання флотів чорноморських країн БЛЕКСІФОР. До речі, у цьому році саме в Україні збиралася командувачі флотів країн Чорного моря. Восени наша країна прийме на себе командування цим з'єднанням.

Для підвищення ефективності бойової підготовки ми максимально використовуємо участь України в багатонаціональних навчаннях «Сі бриз», «Болд Монарх», «Кооператив Марлін», «Чорноморська гармонія».

На моє переконання, участь сил флоту в

«Костянтин Ольшанський» і рота морської піхоти пройшли оцінку першого рівня взаємосумісності за стандартами НАТО.

— **Ви загалували про завдання переходу флоту на комплектування за контрактом. У провідних країнах світу це завдання вирішувалося не за один-два роки. То чи матимемо необхідну кількість контрактників на українському флоті?**

— Нині маємо 57 відсотків від загальної штатної чисельності контрактників. Особливу увагу — на створення професійного старшинського корпусу. В навчальному центрі ВМС створена багаторівнева система підго-

ливості. У центрі повсякденної уваги були також розвиток культури і мови національних меншин, ситуація в закладах культури, стан сільської медицини та оздоровлення дітей, протидія поширенню наркоманії та алкоголізму, СНІДу та інших «принад» капіталізації України.

Другий розділ — 78 документів (теж лише частка), що були направлені у різні державні органи. Вони стосувалися незаконного будівництва в заповідних зонах, зловживань у приватизації майна підприємств, розпродажу землі, викорінювання корупції в органах місцевої міліції. Іван Мигович першим порушив проблему оплати праці та дотримання законодавства України на спільних і приватних підприємствах, становища наших трудових емігрантів у близькому і далекому зарубіжжі, кватирного забезпечення сімей колишніх військовослужбовців. Він тричі звертався до найвищих правоохоронних інстанцій України щодо розслідування причин загибелі ректора Ужгородського національного університету В. Сливки, бо версіям місцевих правоохорон-

ців громадськість як не довіряла, так і досі не довіряє.

Третій розділ книжки відображає активну роботу автора як журналіста, яку він починав у Воловецькій районній газеті в далекому 1962 році. Вона навчила його спостережливості, невимушеної манieri розмови з читачем, пошуку власного стилю.

У книзі висвітлено чимало фактів, зроблено посилання на документи, які пояснюють (а не оправдовують) абсурдні дії влади за часів незалежності України. Зокрема, події в Мукачевому 2003 року, коли тодішня обласна державна адміністрація з відома головного чиновника адміністрації Президента Леоніда Кучми намагалася по-єзуїтському нав'язати свою волю громаді міста. Іван Мигович про це каже так: «Дехто сподівався, що я буду піддакувати владі. Я ж виступав не за якогось з кандидатів окремо, а за елементарну законність, за право людей різних поглядів у Мукачевому відстояти демократичні цінності, традиції місцевого самоуправління».

Василь ДЗЬОБАК,
кандидат історичних наук.

На запитання «Голосу України» відповідає командувач ВМСУ віце-адмірал Ігор ТЕНЮХ

— **Товаришу командувачу, історія сучасного українського флоту налічує п'ятнадцять років. Чим знаменний для військових моряків нинішній?**

— З року в рік Військово-Морські Сили вдосконалювали свою організаційну та бойову структуру. Досвід застосування сил флоту ми набували на маневрах від «Море-1996» і до багатоступеневого командно-штабного навчання «Артерія-2007». Рік сьогоднішній Міністерство оборони та Генштаб Збройних Сил України оголосили роком Військово-Морських Сил. Для нас це велика довіра та відповідальність.

Вінцем бойової підготовки у 2008-му є «Морський вузол-2008» — командно-штабні навчання із залученням усіх видів Збройних Сил. Керує навчаннями начальник Генерального штабу Збройних Сил України. Слід зазначити, що Президент України поставив флоту завдання — до кінця цього року війська берегової оборони укомплектувати військовослужбовцями за контрактом не менш ніж на 60 відсотків, а решту військових частин — повністю.

— **Які позитивні зрушення дає така підвищена увага до флоту?**

— Військові моряки постійно відчувають підтримку Президента, Міністерства оборони та Генерального штабу. Про це свідчить те, що порівняно з минулим роком у ВМС значно збільшилась кількість заходів бойової підготовки. Належне забезпечення флоту дало змогу провести першу фазу «Морський вузол-2008». Друга, практична, фаза — із залученням сил флоту — відбудеться восени. Тоді будуть задіяні кораблі, підрозділи та військові частини бойового, матеріально-технічного забезпечення ВМС: заплановано провести стрільби протикорабельними крилатими ракетами, мінування фарватерів, торпедні стрільби, глибинне бомбометання з кораблів та авіації, висадку морського десанту.

Цього року багато зроблено і ще багато буде зроблено у відновленні технічної готовності кораблів та авіації.

— **Бойова складова флоту є головною. З якими результатами військові моряки підійшли до свого свята?**

— Головну увагу командування ВМС зосереджує на постійній готовності кораблів та військових частин до виконання поставлених завдань. Якщо торік ми провели експериментальні ракетні стрільби, то в цьо-

Цей філософський постулат мудрого українця Григорія Сковороди, поза сумнівом, відомий Іванові Миговичу, народному депутату двох скликань (III і IV), доктору філософських наук, професорові. Про це свідчить книжка «Захищаючи права закарпатців», яка з'явилася в ужгородському видавництві.

Книга відображає головні напрямки депутатської діяльності. Автор пояснює логіку своїх дій і принципову позицію в непростих ситуаціях, коли доводилося рішуче й беззастережно відстоювати ідеали правди і справедливості, збереження історичної пам'яті, гуманістичні основи життя народу України, щоб здолати зневіру і пасивність людей, егоїзм, протистояння за національними, територіальними, конфесійними, мовними, етнічними ознаками. «Хочеться застерегти нинішніх народних обранців і можновладців від марних клопотів і помилок, — пише Іван Мигович, — допомогти бодай чи-

мось людям мислячим, небайдужим, діяльним, які прагнуть вивести Україну і наш край з системної, всеохоплюючої кризи на шлях розвитку і прогресу».

Перший розділ «З парламентської трибуни» — тексти 58 виступів (далеко не всі) на пленарних засіданнях Верховної Ради. Теми найбільш актуальні й значущі: ліквідація рівнинних наслідків повеней 1998 та 2001 років, захист закарпатських лісів від хизацького вирубування, збереження деревообробних підприємств, створення нових робочих місць і підтримка підприємництва, умови інвестиційної приваб-

На острові Зміїний, що неподалік Одеси, урочисто відкрито нове містечко прикордонної застави (*Укрінформ*)

Вл. інф.

Черногiвська область.

**Фото Дарини
НАЗАРЧУК.**

Алла АНТИПОВА.

Ірина КОЗАК.

Вл. інф.

3.2. Про визначення уповноваженого органу Товариства, якому надаються повноваження щодо дій, пов'язаних з закритим (приватним) розміщенням акцій".

Київ задовольнив УЄФА запевненнями й обіцянками

УЄФА вважає, що візит її офіційної делегації на чолі з президентом Мішелем Платіні в Україну був корисним та інформативним, йдеться в офіційній заяві організації.

«Президент і Прем'єр-міністр України засвідчили свою повну підтримку чемпіонату Європи 2012 року з футболу й підкреслили, що цей турнір є пріоритетним загальнонаціональним проектом», — говориться в заяві.

УЄФА відзначає той факт, що уряд України взяв зобов'язання зробити все можливе, щоб створити необхідні умови для успішного проведення ЧС-2012. «УЄФА одержала численні запевнення від урядових органів щодо спорудження стадіонів, аеропортів, готелів і автомобільних доріг», — зазначається в документі.

Загалом футбольні чиновники задоволені тим, що одержали нову інформацію від органів державної влади України, яка буде проаналізована експертами асамблеї.

ФОТОФАКТ

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

У столиці на території Національного спортивного комплексу «Олімпійський» пройшли навчання особового складу Київського гарнізону міліції і Внутрішніх військ МВС України з ліквідації можливих надзвичайних ситуацій під час проведення в Україні фінальної частини Євро-2012.

Кожну копійку — на порятунок відселенців

Кабінет Міністрів України виділив 10066,8 тисячі гривень з резервного фонду держбюджету для відселення сімей, котрі мешкають в аварійній дев'ятиповерхівці у Кам'янці-Подільському на Хмельниччині. Наша газета вже розповідала про руйнацію цього будинку, яка поставила під загрозу життя 72 родин. «Голос України» наголошував, що без підмоги держави місту цю біду не подолати. За місцеві кошти вдалося придбати всього дві квартири, а також виділити кошти деяким мешканцям на оренду тимчасового житла.

Нині Хмельницька облдержадміністрація узгоджує перелік витрат, адже до жовтня цього року має відзвітувати про використання державної допомоги. Як повідомив заступник міського голови Кам'янця-Подільського Віктор Дибаш, 18 квартир за виділені з міської та обласної скарбниці 4,5 мільйона гривень купуватимуть в одного забудовника, щоб обійти процедуру тендерів, яка «з'їдає» суттєву суму. Дозвіл на це отримано в Міністерстві економіки. Він висловив сподівання, що і транш від Кабміну з огляду на надзвичайну ситуацію теж буде витрачатися без недоречних тут тендерних умовностей та витрат на вітер.

Віра ШПИЛЬОВА.

Нам європейська ціна на газ не загрожує?

Глава компанії «Газпром» Олексій Міллер заявив, що під кінець року Європа, можливо, одержуватиме газ за ціною 500 доларів. А вже через рік вона може вирости вдвічі й сягатиме 1000 у. о. Нагадаємо, сьогодні російський газ для низки країн уже коштує 410 доларів. На думку Олексія Міллера, 1000 доларів не буде надприродною ціною для ринку, оскільки вже є прецеденти, коли газ коштував більше.

Така ціна може стати реальністю, вважають експерти. Для Європи стрибок цін буде досить болісним, але цей шок можна пережити. Якщо ціни на нафту сягнуть 250 доларів США за барель, співвідношення долара до євро встановиться на рівні 2 до 1, а не 1,61 до 1, як зараз. У зв'язку з цим ріст цін для європейців буде не таким значним.

Україна ніколи не платитиме Росії за газ за європейськими цінами, переконаний радник Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з енергетичних питань Олександр Гудима. «В Україні буде завжди українська ціна, тому що Україна відокремлює тисячею кілометрів Євросоюз від Росії. Тобто кордони Словаччини й Польщі або Румунії — там ціна інша, а вже на кордоні, скажімо, Чехії й Німеччини — там ще зовсім інша ціна», — заспокоює українців пан Гудима.

У міліції свої «жнива» — макові

Перші 56 незаконних посівів цієї культури виявили правоохоронці Житомирщини під час акції «Мак-2008». Уже знищено близько 30 тисяч рослин, незважаючи на те, що їх посіви маскують. 55-річна селянка, в якій було більше тисячі цих рослин, так і сказала: «Я ж посіяла так, щоб ніхто не бачив...». Є тут і перші рекордсмени — на присадибній ділянці 40-річної жительки Михайлівки Любарського району вилучено понад дві тисячі рослин маку, а в Івниці Андрушівського району 48-річна безробітна жінка посіяла його на триста більше.

Олексій КАВУН.

Закарпаття позбувається пестицидів

В Ужгороді почали контейнеризувати пестициди, яких тут зберігається майже 18 тонн. В області цієї отрути ще більше — понад 300 тонн.

— Наявність таких небезпечних речовин псує імідж Закарпаття як туристично-рекреаційної області, — каже голова ОДА Олег Гаваші. — Тому ми домагалися виділення коштів на їх знешкодження. Вартість знешкодження тонни пестицидів — 16 тис. грн. Після Ужгорода продовжимо це у Виноградівському та Мукачівському районах. До кінця року за належного фінансування область має бути очищеною від пестицидів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Сума, отримана від проведення музичного фестивалю, дорівнює річному доходу історико-краєзнавчого музею

«Я — на Фортеці!» Ці слова були для білгород-дністровців справжнім паролем усі чотири фестивальні дні. Вони лунали скрізь: на вулицях південного міста, на території середньовічної фортеці, що перетворилася на дивовижний музичний майданчик.

Незмінний режисер молодіжного музичного фестивалю «Фортеця» Дмитро Федорій на запитання кореспондента «Голосу України», чому саме тут проводиться пісенне свято, зазначив: «Ця фортеця має свою дуже потужну ауру, яка збігається з концепцією фестивалю». І цей симбіоз взаємовигідний. Бо фестиваль зберігає цілі, що за п'ять років його існування вже стали традиційними: повернути більше уваги громадськості, туристів та спонсорів до унікальної, найстарішої в Європі, пам'ятки історії — Білгород-Дністровської фортеці. Тому всі гроші, отримані за квитки на фестиваль, йдуть на її підтримку та реставрацію. Адже море, повітря і сонце, що є друзими для людей, водночас є найголовнішими ворогами багатівкових мурів. До речі, сума, отримана від проведення музичного дійства, дорівнює річному доходу історико-краєзнавчого музею.

Попса і рок по-українськи

Звичайно, найголовнішою метою фестивалю є відкриття нових талановитих виконавців. Усі вони отримали унікальну можливість виступити на великій сцені з професійним обладнанням нарівні з уже відомими музикантами — гостями «Фортеці». В ін-

тернет-конкурсі, що проводився на офіційному сайті фестивалю з 3 квітня по 2 червня 2008 року, зареєструвалося 342 колективи. До участі було відібрано сім гуртів. Цікаво, що зі сцени лунало дуже багато української мови і в «попсових» виконавців, і в «рокерів». Хоча, на відміну від попередніх років, україномовність не була критерієм відбору до участі.

Цьогоріч, уперше за історію фестивалю, було два переможці. Відкриттям фестивалю «Фортеця-2008» став київський гурт «Ми 100», який запише сингл у студії звукозапису «Комора» та отримає ротацію в українському ефірі. А звання «Крашій гурт» отримала рок-група «Bessoven» (Харків), яка виступить із сольним концертом у одному з найкращих київських клубів.

За п'ять гривень, які коштує вхідний квиток, глядачі отримали чимало позитиву.

Загалом цьогорічний фестиваль був щедрим на подарунки і сюрпризи. Гості (а серед них було чимало відомих виконавців: гурти «Скрябін», «Диверсанти», Альона Вінницька, Dazzle Dreams) подарували слухачам зовсім нові і вже відомі композиції. Відбула-

ся справжня прем'єра пісні від «ТНМК». Особливим подарунком був живий виступ гурту «Екс-президенти», який зберігався у цілковитій таємниці до останнього моменту.

І хоча, за словами голови оргкомітету Костянтина Захаренка, «трохи не вклались у бюджет, приблизно на 20 тисяч доларів, бо попередні спонсори підвели — відмовилися в останній момент», організатори (Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту й арт-агенція «Шоколад») задоволені і продовжуватимуть цю справу. «Якщо вистачить сил», — втомлено посміхнувся режисер Дмитро Федорій.

Олена СКРИПКА.

На знімках: «І я — на Фортеці!»; на заключному гала-концерті виступають давні друзі фестивалю — гурт «От Вінта» (Рівне).

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

СВІТ КОРОТКО

► БІЛОРУСЬ

Вибух бомби в центрі Мінська

Минулої ночі у центрі білоруської столиці пролунав вибух бомби, від якого постраждало щонайменше п'ятдесят чоловік. Це сталося під час концерту, присвяченого Дню незалежності. Проводили його біля стели «Мінськ — місто-герой» на проспекті Переможців. Усіх постраждалих доправили до найближчих лікарень. Утім, на момент верстки номера точної інформації ані про кількість постраждалих, ані про стан їхнього здоров'я ще не було. Місцева міліція лише повідомляє про те, що загинув немає, а більшість із госпіталізованих дістала поранення кінцівок. За фактом вибуху вже порушено кримінальну справу. Правоохоронці найбільш вірогідною причиною інциденту називають хуліганство. За однією з версій, бомба була саморобною, начиненою гайками й болтами, повідомляє УНІАН.

► УКРАЇНА—СЛОВАЧЧИНА

Мешканці прикордоння не матимуть проблем із візами

Режим малого прикордонного руху між Україною та Словаччиною починає діяти. Напередодні словацький парламент ратифікував відповідну міждержавну угоду. Вона визначає спрощений порядок перетину кордону мешканцями суміжних областей України та Словаччини в 50-кілометровій зоні спільного кордону. Це означає, що 400 тисяч українців отримуватимуть дозволу на спрощений перетин кордону з правом перебувати в межах прикордонної зони сусідньої держави не більше 30 днів з дати в'їзду. При цьому термін загального перебування не може перевищувати 90 днів упродовж кожних 180 діб. В угоду внесено 295 населених пунктів Закарпатської області. Але спрощений порядок поширюється лише на громадян, які прожили у цьому регіоні не менше трьох років.

Дорога, що веде до сонця...

Актуальні нотатки на полях

1.

Мені завжди здавалося це місто Івана Перепеляка особливим, надтактовним. Ще працюючи в «Робітничій газеті», я, приїжджаючи до Харкова, неодмінно бував зустрінутий нашим кореспондентом. Ніколи не дзвонив, щоб не турбувати. Але Анатолій Караванов (царство йому небесне!) стояв на пероні напрасований, виголений, видний. З Іваном Перепеляком ми десять років, у найбухливіші роки боротьби проти безкультур'я, «гаранта» і властей, пліч-о-пліч відстоювали право письменника на творчість і невтручання в його буття й талант. Іноді він просив підтримати на остаточне утвердження людини в письменницькій посаді. Що й казати, недалеко люди завжди знаходять форми почванитись: які вони особливі в цьому світі! Недавні друзі-слов'яни — росіяни, скажімо, — прийми їх у надто достатній кількості, знову стануть качати права старшого брата. Була в президії дама, яка «валила» всіх росіян, іноді з лементом, погрозами. На чорне вона казала біле, на можливе — шуре-буре-попелате. Звичайно, потрібна була українцеві Перепеляку, який очолював солідну за чисельністю письменницьку організацію, з божесью політикою рівності талантів, допомога, талановитий український поет був «поза грою» за раптовий спалах патріотизму в деяких, загальному дуже розумних, сильних у своєму високому ремеслі людей, яких і можна зрозуміти: століттями змучена під чужим чоботом нація бурхливо відроджувалася. Але не до поняття інших, які так само настраждалися під «ковпаком» диктаторської політики в усіх сферах життя, і, як правило, особливо серед майстрів роблення книг-історій країни. Ні, і в нових, щойно відкритих, можливостях утвердитись — не за рахунок інших. Так, об'єднуючись у Спілки письменників, не домовлялися.

Перепеляк у своїй організації був невразливо терпимий в тиску збоку. От він і просив мене, росіянина, підтримати дуже цікавого письменника, який пише російською. Книги завжди були достойні, але він щораз хвилювався.

...Я й забув, що дружина дзвонила Перепелякові. От звідки він довідався про наш приїзд у Харків! Ранньої рані стояв, як Толя Караванов, підтягнутий, виголений, послужливо гарний. Ніяких розмов! Він усе дізнався: куди нам треба їхати, що зробити. Знайшов таксі, яке точно знає місце, визначене нам.

— Ні-ні! Ні за які гроші! Я одержую тепер гарну пенсію! — казав він і про квіти моєї дружині, і про коробку харківських цукерок, що займала половину таксі.

Як у кіно, в кадрах я згадував, згадував. Міста завжди мають особливості. Тільки в Харкові міг народитися й жити Едик Лимонов, що написав книгу, на сьогоднішній день перевидану більш ніж у двохстах країнах. Тільки Людмила Гурченко, артистка, а не письменниця, створила книгу, прочитану всім Радянським Союзом. Тільки в Харкові я міг їздити в трамваї зі співаючим кондуктором, тільки тут я міг приходити в одну з робітничих контор, де завжди-завжди зустрічав мене усміхнений великий російський поет, завалений казенними паперами, — Борис

ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я

Біографічна довідка

Іван ПЕРЕПЕЛЯК народився 7.11.1943 в селі Оболонь Семенівського району Полтавської області. Поет, прозаїк, драматург. Закінчив Харківський державний університет (1972). Завідував відділом обласної молодіжної газети. З 1993-го -голова Харківської письменницької організації Національної спілки письменників України. Почесний громадянин с. Оболонь. Учасник бойових дій (Куба, 1963). Нагороджений Почесною грамотою кубинських Збройних сил, медаллю солдата-інтернаціоналіста першого ступеня і медаллю операції «Анадири» (Карибська криза). Відзначений нагородою за натхненну роботу на благо Харківщини (2000). Має диплом і медаль «Харків'янин сторіччя» (2001). Вручено диплом Міжнародного академічного рейтингу популярності «Золота фортуна» (2002).

Автор книжок лірики та поем «На березі світання» (1976), «Тополина Оболонь» (1979), «Над Сулою-рікою» (1983), «Ратний час» (1990), «Вибране» (1992), «Остання любов гетьмана» (1994), «Бунт» (1995), «Неопалима купина» (1997), «Козацький монастир» (1995), «Поезії» (1999); драматичних поем «Григорій Сковорода» (2001) і «Початок вічності» (2002); художньо-документальної повісті «Великий степ» (1985); п'єси «Козацький монастир» (1998).

Лауреат літературних премій імені Олександра Олеся (1995) і Григорія Сковороди (2007).

Чичибабін. Безліч кретинів давила талант, а народ ховав його і ним пишався.

2.

Усього цього, про що я довідався з нових літературних довідників (і то невеликими тиражами, до масового читача це рідко тепер доходить), недостатньо, щоб добре познайомити з такими письменниками, як Іван Перепеляк.

Тепер, звичайно, інший розклад. Як сподобаєшся спонсору, як він тебе, використавши на сто відсотків, розкрутить. Наше уявлення про літературу, її проблеми незвичайно затуманене. В усі часи — і пушкінські, і далі-далі, і ближче-ближче, дуже спритні посередні письменники відштовхували літературу вічну. Слава Богу, потім усе просвіталось, була мука і муки, потуги творчості. Люди, що затирали Пушкіна, відходили на цвинтар, їхні праці опинялись у вічних могиляниках.

«Досвід» шаленства самореклами, вульгарщини і поганого смаку, безумовно, не менш страшний, ніж у минулі часи «керування» людей бездарних літературознавством — від створення Книги до її розповсюдження серед мас.

Харківська письменницька організація (у ній тепер понад шістьдесят одиниць — Перепеляк під своє керівництво прийняв близько тридцяти чоловік) якось, усе вичікуючи краших часів, намагається вижити. Маючи літературне ім'я, він багато чого в житті письменників налагодив на краще.

3.

Що б там не казали, але об'єднання письменників — велике діло. Можливо — приклад для всієї планети. Письменник від Бога — літературний літописець. Він залишає нащадкам на віки своє дітище — літературну історію народу. Впорядкування відносин Пишучий і розумна Держава у відсталих у писемності народів Російської імперії було справою майже першочерговою. Страшно подумати, скільки літературного паскудства творилося в глухі часи. І мимоволі повертаєшся до Всесоюзного письменницького з'їзду (1934 р.) зі спробою об'єднати «інженерів людських душ».

Звичайно ж, ідея ця — Йосипа Сталіна. Великий семінарист знав ціну Книги. Під оком партії — єдиної і керівної — неписьменна країна стане мислити густіше, солоніше й карбованіше. Велике поневолення зазвичай іде і від слова. Сталін учився в гімназії разом з якимось Гаджієвим. Вони потім протистояли. Гаджієв вніс у гітлеризм основу — велика раса, він придумав символ їй — свастику. Про все це я читав у секретних архівах Ленінграда — був допущений туди як круглий відмінник вищих курсів політскладу. Там рябіли ідеї двох семінаристів, схожі одна на одну: темному народові — тільки бунти, просвітленому книжно — йти поруч із корінними переворотниками. Під керівництвом єдиної партії.

А керувати треба об'єднаними письменниками.

Вони це тоді казали, що в економіці Книга стоятиме вище за всяку золоту монету. Що і виявилось правдою. Радянська книжкова торгівля мала колосальний прибуток від продажу книг. Не кажучи вже про те, що держава заохочувала письменників і грішми. Інженери людських душ одержували чималу платню. Але їхні відрахування йшли на будівництво фондів літераторів, житло їм.

Перебудова зламала хребет і самому письменникові, і його ремеслу. Повторюю, прибутковому і досконалому. Відпустивши повіддя, держава втратила літе-

ратуру хорошу. На якій люди вчаться мріяти, порядно жити, любити свою землю, цінувати свій рід, любити дітей. Врешті-решт — залишити як пам'ять про прожиті історію, у даному разі — великого українського народу. Якщо я скажу, що Сталін багато читав, — не посміхайтесь. Він тиран. Але все одно наші нинішні вожді читають мало. Або не читають узагалі. Ім на бігу щось із книжок, які виходять, переказують. Нема коли! Нема коли, друже мій! Останній цар Російської імперії вів у сім'ї щодня уроки літератури. «Сьогодні ми будемо проходити легше, без Достоевського! Про нього — завтра!»

4.

Максим Горький (хтось, звичайно, скривиться) казав тоді: «Спілка письменників створюється не для того, щоб фізично об'єднати художників слова, а й щоб професійне об'єднання дало їм можливість зрозуміти свою колективну силу: визначити з можливою ясністю різнобічність напрямків її творчості...»

У тому ж 1934-му було створено Спілку письменників України. Якось я вже згадував «кількісний склад» тодішнього українського об'єднання в «Голосі України». Об'єднувалося 120 членів і 73 кандидати в члени Спілки письменників.

Нині в НСПУ зібрано не менше двох тисяч професіональних письменників. Вищий суд у добровільному об'єднанні — з'їзд. У період між з'їздами — обране таємним голосуванням правління. Воно, у свою чергу, обирає президію і секретаріат.

Може, не наймогутніша, за київською, обласна організація Харківщини. Вище я згадував, що Іван Перепеляк таємним голосуванням обраний першою особою в ній. Він, крім того, що пише сам, працює з прозаїками, поетами, критиками, живописцями, драматургами. Пишуть до НСПУ українською, російською, єврейською, білоруською, молдавською, грузинською, грецькою, французькою, чуваською та іншими мовами.

У Харкові, як і у всіх обласних відділеннях НСПУ, є творчі секції. Перепеляк, як правило, устигає побувати на зборах усіх секцій. З перерахованого вище (досьє) видно: він різнобічний письменник, літературне ім'я в нього високе.

5.

Які люди жили і творили культуру (в тому числі книжкову) тут, у першій столиці! Видатні майстри слова і думки Григорій Сковорода, Петро Гулак-Артемовський, Григорій Квітка-Основ'яненко; тут вони, у цьому краї, зачинали свою славу. На Харківщині народився і вчителював автор «Словаря української мови» Борис Грінченко; світ збагатився науковими працями Олександра Потебні; тут розвинувся талант Василя Еллана-Блакитного, Миколи Хвильового, Олександра Довженка. Гордістю цієї землі була творчість письменників Ігоря Муратова, Роберта Третьякова, Володимира Добровольського і згаданого вже мною Бориса Чичибабіна. Останні названі мною писали російською мовою, що явно нині ігнорується нинішньою політикою навіть літературних, колись дуже популярних газет.

Чи гоже це в умовах якоїсь тягучої, зовсім не керованої тверезими від політики людьми, що не рахуються з частиною свого народу? А в письменницькому середовищі поділ — усім гріхам гріх. Спілка передбачає право кожного. Воно рівне. І беззастережно. Чим колись пишалися.

Тут торжествувало талант. Талант — насамперед! Книга українською, російською, єврейською, вірменською... Книги

зобов'язані бути гідними часові, нелегкому сьогоденню протистоянь.

Про це ми і говоримо в кав'ярні «Перша столиця». Крім Перепеляка, з нами дуже цікавий письменник Володимир Радіонов. Заздалегідь з ним здзвонилися — я привіз медаль премії імені Володимира Короленка. Усі ці роки російським письменником у НСПУ під час нагородження цією премією вручали тільки диплом. Новий лауреат цієї нагороди, чудовий російський письменник Анатолій Крим, зумів зробити медалі для всіх лауреатів — і ще живих, і вже мертвих. Нагорода зобов'язана дійти до нагородженого не в половинчатому варіанті. Вона має бути в російських письменників, як і у всіх удостоєних премій, у повній відповідності!

Скромний, зворушений нагородою Радіонов розчулився. Обов'язково надягну на День Перемоги! До нас він приїхав із Чугуєва — поруч із Харковом. Він почесний громадянин Чугуєва, був лютчиком, пройшов нелегкий шлях. У письменницькому ремеслі — теж у пошані. Член правління харківської організації. Робить для загального добра письменників чимало. Я радів, коли довідався, що Радіонова удостоєно недавно ще й літературної премії імені Володимира Сосюри. Чи ж це не приклад для всього нашого останнього життя, де багато пупізму, ігнорування одне одного! А розумні — росіянина. І така премія! Виходить, можна зрозуміти одне одного, все налагодити, втрачене в останні непевні часи — стерти. І жити по справедливості, а не по поняттях, часом на межі, жажливо небезпечних балачок деяких літературних верховодів.

6.

Так, своїм прикладом Іван Михайлович Перепеляк учить побратимів не тільки писати, як колись казали, по-горьківськи, а думати не так «щасливо» за підтримки держави, і роблячи щось важливе для народу. Треба і виживати в смутні часи. І якщо для справжніх письменників вони не смутні — перехрестіться, священники-ідоли. Держава, в умовах боротьби НСПУ спочатку з Кучмою, а потім з іншими, зараховувати стаж, письменницький вклад у бюджет країни (доходи ж бо деяких були величезні), у загальнонародне благо і не збиралася.

Журналістам — побоялися, дали можливість виправити пенсію: попрацював знов у держгазетах — перерахували!

Іван Перепеляк не став чекати, доки йому перерахують по-письменницьки. Автор багатьох відомих книг надів робу журналіста і тепер, як-то кажуть, на коні. Скільки я бачив скривджених великих письменників! Якось тимчасово на роботу в «Робітничу газету» прийшов Іван Білик. Потім і його історичні книги виходили великими тиражами, їх розкуповували миттю, держава поповнювала свою ненаситну кишеню.

Дзвоню йому, лауреатові найпрестижнішої української премії імені великого Тараса Шевченка. Бідусь. Так, тримають у журналі, просять працювати. А пенсія — нуль-нуль цілих і нуль-нуль десятків.

Інший приклад. Приходжу до Фонду НСПУ як директор фонду «Ветеран».

Тихо мені скажаться: зняли подачку держави, мізер мізером, Володимирові Базилевському.

Який письменник!

Який тонкий майстер слова!

Який переконаливий критик!

Скільки пише і друкується — звичайно, нині безоплатно!

То де ж межа знушанню з інтелігента, який творить для народу вершинну національну культуру?

Слава Богу, відновили! Тепер можна на п'ятдесятку купити паперу й марати його в славному горьківському об'єднанні письменників і гуманістів, і політиків, і мільйонерів.

* * *

Я потім — час залишався — без Перепеляка поїхав до будинку, яким обдарувала тоді українська влада письменників харків'ян. Будинок і тепер називають ім'ям Еллана-Блакитного.

Перепеляк наче знав, що я поїду туди!.. Звичайно, великі суспільні злами, що похитнули величезну країну, дотепер шановану значною кількістю колишнього радянського народу, як подія велика, зачепили і Харківську письменницьку організацію. Не в приклад навіть Росії, де з тріском розпалося колись могутнє письменницьке об'єднання, Харків, відповідно до центральної політики українських літераторів, збережено і завдяки Іванові Перепеляку. Тут братерський, міцний

письменницький союз. Тут свої принципи і погляди на всі суспільні, в тому числі політичні, події, яким твереза людина не позаздрить. Письменники Харкова зберігають масштабний письменницький погляд на події, що відбуваються. Щорічно вшановують письменників-фронтовиків, які не прийшли з Вітчизняної війни (їх не повернулося майже п'ятнадцять). У найтяжчі, найгаласливіші часи Іван Перепеляк (тоді як парторг) разом з Борисом Силаєвим, тоді керівником письменницької організації, покійним нині і гідно похованим, своїми руками робили музей Еллана-Блакитного. Тут така жива й доступна історія літописання краю, вихід на світовий літературний досвід — вражаєшся постійності, а не пристосуванству думки. Тут вчать порядності не тільки члени Спілки, а й інші. Музей відвідуваний і популярний.

З майже сорока книг, які «вибив» Іван Перепеляк і які видані наприкінці того року і на початку нинішнього, одна — Василя Мисика, до сторіччя з дня народження. Мисик був «ворогом народу», страждав і не міг жити інакше, як хотілося комусь, перебуваючи під статутом Національної спілки письменників.

Людей, що нині мають квитки, перебувають під зобов'язаннями об'єднання, 60 одиниць. Усі вони мають і права. Нелегке їхнє життя. Щоб написати що-небудь вартісне, іноді потрібні роки й роки. Країна Україна поки що обрізала їм крила. У перехідних державах природною була б інша форма стосунків з Письменником. У Росії на третьому місці за доходами (після нафти й горілки) стоїть Книга. Але ми, певно, занадто багаті і маємо, мабуть, надлишок розуму. В нас його на мітингах і з трибун — ціла палата, міста безмертя городи не перегородиш. Чого лиш варте наше дурнувате протистояння на сміх усій планеті! Але, добродії, книги ще пишуться...

7.

Отже — «літературне ім'я» з повною віддачею душі і серця Народу! Гучно сказано? Цінуймо, нарешті, і письменника, який залишить після нас літературну історію — найбагатше слово для нащадків. Усе треба робити, щоб і про владу вперше суверенної тепер держави вони з чистою совістю залишили б добре слово, яке ввійде в літописи на цій святій землі, що колись народилися в печерах, писані і збережені як пам'ять і наука жити у світі по совісті, а не по поняттях...

* * *

Справжній поет завжди в багатолюдному просторі. Я знайомився з листуванням Перепеляка, воно велике, глибоке. Писали друзі, писали історик, писав Микола Вінграновський. Особливо зворушили мене листи (їх багато) Леоніда Вишеславського. Один з них з підписом «Голова Земної Кулі».

Мені не здається цей підпис якоюсь жартиливою грою. У себе вдома я часто приймав відомого майстра слова. Він завжди починав пояснювати історію цього поетичного бажання зробити світ затишнішим, незлостивішим, красивішим і кращим. Справді, прозаїчні будні часом такі сірі, що йому хотілося з високої якоїсь, може, небесної гори зробити людей поетичнішими, жаданішими одне для одного, веселими і значними.

Він відчував гірке наближення смерті й одного разу раптом запропонував мені при свідках цю посаду Голови. Я засміявся, відбувся жартом: на землі в мене назбиралося багато, може, і непотрібних посад. Був у різних радах, президіях, у президентах асоціацій письменницьких...

Потім йшла серйозна боротьба за це місце між дочкою Поета та одним з поетів. Але я ніколи собі не прошу той вечір у Миколаївському земляцтві, де ми були з Леонідом Вишеславським майже за одним столом. Він вирішив раніше поїхати, підійшов попрощатися. Я став умовляти його почекаати нас: «Ми вас доведемо!»

Він жодного разу після свого гостювання в моєму домі не дозволяв проваджати себе. Він був соромливий і завжди ненав'язливий до геть неможливого...

Його роздягли, вбили, пограбували...

У мене кілька його листів. Як і в Івана Перепеляка.

Мені здається часом, що і в Харкові в домі нинішнього керівника письменницької організації горить лампада, вогник від неї — добрі слова-перлини. У невеселі дні нашого не зовсім поетичного буття м'яка ніжність огортає тебе, ти стаєш терпимішим, йдеш крокуєш і нерідко дивишся на Небо, де, певно, вже створені Будинки Поетів, що освіжають звітлі нашу буденність і нудьгу.

У «Літературному імені» Івана Перепеляка, вірю, тихо присутні імена і Вінграновського (є лист від нього), і Вишеславського... І ще багатьох інших, таких несхожих на всіх.

Володимир ЮГОВ.

Кінець квітня—середина травня 2008 р.

Велике переселення маленького села

Коли дати з біографії збігаються з датами історичними, можна навіть через 90 років з документальною точністю відновити події, які довелося пережити людині. 1918 рік: революція, УНР, громадянська війна, тиф. Саме на нього заслабла породілля, коли на світ з'явилася дівчинка, яку назвали Марія. Розкуркулення — це вже коли «тринадцятий минало». Голодомор — час ранньої юності. Нині сказали б — складний підлітковий вік. Сьогодні Марії Броніславівні КЛЕПКО — 90. Але вона досі стежить за політичними подіями і дуже переймається тим, що відбувається в державі. Мабуть, причина в біографії. Вона народилася на Житомирщині в польському селі Юзефівка. Саме в польських селах Житомирщини і Хмельниччини в середині 30-х років відбувалося те, що стало генеральною репетицією сталінського «переселення народів». Офіційно вважається, що перші масові депортації за національною ознакою розпочалися у 1937–1938 роках. І першими постраждали корейці з Далеккого Сходу. Біографія Марії Броніславівни свідчить про інше.

Спочатку виселяли куркулів

— Наше село було невелике — 200 дворів. Жили тут тільки поляки. Попольськи молилися, ходили до польської школи. Мій батько там учителював.

А як почалося розкуркулення, то першими на Сибір пішли найбагатші. Хоча, як на наші часи, не такі вони й були багаті. Наприклад, наша сім'я: батькам у спадок дісталось 14 гектарів землі. А в сім'ї — дев'ять душ: батько — Броніслав Йосипович Дермановський, мати — Аделя Павлівна (з дому Райковських), бабуня Юзефа і нас, дітей, шестеро. Ми народжувалися одне за одним, одне одному допомагали і одне за одним гляділи. А матері треба було на всіх наварити. Щоб одягти — насяті льону, обробити, напрати, наткати і пошити сорочки... З продуктів нічого не купували, тож треба було хазайство попорати, поле обробити. Працювали і старі й малі. Я пам'ятаю тільки, три роки, як ми ще малі були, в нас працювала дівчина Ядвіся. Вона мамі по господарству допомагала. А так — усе самі. Такі ми були куркулі.

— Коли почалася колективізація?

— На початку 30-х. До нас прийшов чоловік на прізвище Козоріз і давав усі комори відкривати, переписувати, що ми маємо. А батько того не стерпів і вигнав його. То той Козоріз, ідучи, приказував: «Ти ще мене запам'ятаєш». І ось одного дня понаїхало до нас... А батька саме вдома не було. Він ще далеко почув, що собаки брешуть, а у дворі розруха. І вже до хати не вертався. Пішов на Польщу, до мого старшого брата Броніслава (він там учився). Там 1934 року тато й помер. А Козоріз нам так сказав: «Його щастя, що втік. Я б його до Баранівки не довів. По дорозі розстріляв би».

...У лютому 1930-го вже прийшли по брата Мечислава (йому було 23 роки). Арештували, зачинили в закинутій хаті. Друзі вмовляли його тікати, але куди ж він утече, як документів немає? І завезли брата аж в Алтайський край. Рік відсидів у тюрмі, а потім під Іркутськом опинився. Писав звітди: «Як не втоплюся в болоті, то мене комарі чи мошкара з'їдять».

Маму вислали восени 1930 року. Приїхали вночі, забрали її, сестру, ще одного брата — і всіх трьох у той само Іркутськ... Тоді забирали геть і з дітьми малими. То всі ті діти по дорозі вимерли. Мама розказувала: «Страшно. Встанеш рано — з одного боку мрець, з другого мрець...»

А нас, трьох найменших, хвалити Бога, залишили з бабусею Юзефою. Тільки жити теж не давали. Дах на хаті розібрали...

— Навіщо?

— А просто так. Їм не журба була, де нам жити. І почали нас розбирати люди. Я пішла до двоюрідного брата його дітей глядіти. Сестру Амелю взяли люди, в яких своїх дітей не було. Але потім у них аж двоє одне за одним народилися... А найменший братик Юзік (йому було 6 років) залишився з бабусею. Вони то в одних сусідів поживуть, то в других. Отак і перебивалися.

Тим часом брат із сестрою повтікали з заслання. У сестри був наречений

у селі, у міліції працював. То як вона приїхала, вони й одружилися. Але його за це з міліції вигнали. А братові вдалося зробити документи, і він перебрався на Донбас. Там і зостався жити. Вирішила і мама з Сибіру тікати. Та її впіймали і посадили в Полонному до в'язниці. Я пам'ятаю, як крізь дірку в паркані пробиралася і пролазила до вікна з нею побалакати. А потім її випустили. Були якісь душі і між тими катюгами.

Вже як мама повернулася, то всіх своїх дітей позбирала, і стали ми всі разом жити у приймах. Якось гнали свою біду. Городину посадили. Голодовку пережили. В нас у селі взагалі в 33-му мало помирало, бо ліс поруч. Ми ходили на лісозаготівлі. І я, мала, теж ліс рубала. За це можна було в ідальні пообідати і давали кусок хліба. Нічого так не хотілося, як хліба...

Потім — 1934-й. І знов почали людей виселяти. Цього разу на Донбас. Коли було друге виселення, то з собою вже дозволили брати речі. З моєї сім'ї на Донбас вивезли сестру, що за міліціонера вийшла заміж.

А в 36-му вимели вже всіх

Спільне рішення ЦК КП(б) та Раднаркому Казахстану «Про переселенців з України» було ухвалено 16 лютого 1936 року. Планувалося переселити 10 600 сімей, розширити в Казахстані площі під цукровий буряк і розпочати розвиток цукрової промисловості. В постанові Раднаркому від 28 квітня 1936 року визначалися головні казахстанські області, куди збиралися переселити депортованих. Планувалося, що до червня люди встигнуть закінчити посівну. Переселяли переважно поляків, проте були й німці. План — перевиконали. В червні і вересні 1936 року до Казахстану вивезли 14 048 сімей. До першої групи депортованих увійшло 35 829 поляків.

— У 36-му році вже не розкуркулювали. Людей вивозили за те, що вони поляки. Перед тим за кілька років закрили польську школу. Тобто саму школу не закрили, але в ній вже викладали українською і російською. Навіть німецьку вивчали, а ось польську — ні. Почали до нас підселяти українців з Київської області.

І тут у травні вивішують оголошення, що за місяць усіх поляків буде виселено в Казахстан. Люди руки опустили. Уже все обсягне, городи обсаджені, але ніхто нічого не полов, не робив. І в червні всіх зібрали, погрузили в ешелон і відправили в Казахстан у Кокчетавську область. Висипали у ковил-траву. Почали вони землянки рити. Жили, мов у концтаборі. Комендант нікого не відпускав, щоб люди не могли порятунку знайти. Вони, бідні, повзком діставалися до якогось аулу, щоб виміняти речі на харчі... Люди дуже мерли. Малі діти то всі помирали. Але й там змогли люди обжитися. Бо то ж не якісь злодюги чи ледарі були. Працювати вміли. Побудували село, назвали його Вишнівкою. А в нашій Юзефівці зі 150 сімей залишилося тільки 30.

— То когось усе-таки залишили?

— Українців, які до нас переселилися, тих, хто встиг з українцями одружитися, і зовсім німечиних. Мене не вивезли, бо я за українцем була. Але й

страшно стало жити... Пустка. Собаки вийють. Ні світла, ні Бога.

Ці, що з Київщини приїхали, швидко повтікали. Залишилися тільки ті, що підженилися. А наше село заселили українці з навколишніх сіл. Позаймали порожні хати. Стали обживатися. Але в 1939 році село знов закомандували знести. У нас була хутірня система, то майже всі хати зруйнували, зробили новий план села, накреслили вулиці і по номерах показали, хто де має жити. І тоді вже перейменували Юзефівку на Йосипівку.

— А як поляки з українцями мирилися? Не було непорозумінь?

— Та ні. Як були перші хвилі виселення, то й українців розкуркулювали. Свої ж і розкуркулювали. А як уже поляків на Казахстан вивозили, то київську міліцію пригнали.

— Вашу матір теж у Казахстан вивезли?

— Маму мою не в Казахстан, а до в'язниці відправили. Я вже заміжня була, і ми з чоловіком поїхали на його батьківщину. А як повернулися, то мами вже не було. Розказали нам, що вночі приїхала по неї міліція і забрала. І відправили маму аж у Томськ. Це вже було у 37-му.

31 липня 1937 року Політбюро підтримало наказ наркома внутрішніх справ про початок репресій проти «колишніх куркулів, активних антирадянських елементів і кримінальників», які «повернулися після відбуття покарання, втекли з таборів чи трудпоселень або ухиляються від розкуркулення і продовжують вести активну антирадянську діяльність».

— Мама рік провела у в'язниці, заховіла, потрапила в лазарет. Туди її і вирок принесли — стаття 58. Прийшов слідчий і каже: «Громадянка Дермановська, вас уже засуджено. Підете в табір, там вам легше буде». А вона йому: «Громадянине начальнику, ви скажіть, у чому я завинила?» А він: «Вас засудили за шпигунсько-повстанську діяльність». — «А що воно таке? Поясніть, бо я ж неграмотна». — «Пропаганда проти радянської влади». Йї дали три роки і відправили в табір в Ігарку. Поки її туди везли, то мама ноги обморозила. Геть і шкіра позлазила. Але вижила, горенько, якось. Було їй тоді 53 роки. Мама розказувала, що в таборі їй справді легше стало. Там були всі політичні: професори, лікарі, учені. Одне одного підтримували. Мама мала гарний голос, у самодіяльності виступала. Комусь випере, комусь підписи. Але ми того не знали, бо вона листи чомусь не писала. А може, не доходили. Повернулася вона перед 8 березня 1940-го року. І то, горенько, прописувати її не хотіли. Ледве аж у Житомирі вимолила, щоб її на один рік прописали. Але ще й рік не вийшов, як війна почалася. Так мама зі мною і залишилася. І ще 11 років ми з нею прожили.

А як війна, то забрали чоловіка — загинув, забрали брата — загинув, забрали швагра — загинув. Щоб вона згоріла, та війна!

— Маму реабілітували?

— Реабілітували вже в 90-х. А при Хрущові трохи наших людей з Казахстану повернулося. Але не всі, бо люди на новому місті обжилися, обжилися. Сьогодні в селі з тих старих поляків залишилася тільки я.

Наталія ФІЛІПЧУК.

ОСОБИСТИСТЬ

Кожного разу, буваючи в Севастополі, Віталій Петровський налаштовується на романтичний лад. Це місто прив'язало його до себе назавжди. А тут така чудова нагода: як президента клубу керівників Комунарського району його ввели до складу офіційної делегації м. Запоріжжя, що прибула на гостини до екіпажу однойменного підводного човна. Субмарина стоїть на ремонті й потроху повертається до бойового стану.

Серед попутників трапився ще один колишній підводник — голова Вільнянської районної ради Олександр Донченко, тож, поспілкувавшись із підшефними моряками, вони удвох відвідали казарму навчального загону підводного плавання. З її стін Віталій Григорович вийшов піввіку тому в свій перший далекий похід на дизельному ракетному човні С-44, але враження таке, наче то сталося вчора. Потім, похोдивши по місту, щоб не розвіялося враження від повернення в юність, заночували в одному з матроських кубриків, де тимчасово проживає екіпаж, і майже всю ніч провели в спогадах.

На жаль, свята бувають нечасто, тому треба не тільки навчитися помічати будь-яку подію, яка виділяється з рутини буднів, а й радіти всьому, що дає життя. Навіть тоді, коли на душі тривожно і гірко. Інакше перетворившись на бурчуча, котрий і сам скніє, і всім настрій псує. Що ж до Віталія Петровського, то він ще змалечку став оптимістом. Інакше б просто не вижив. У воєнне лихоліття, коли батько був на фронті, а мати поневірялася по фашистських таборах смерті «Бухенвальд» і «Равенсбрюк», його підібрали односельці й не дали загинути від голоду та холоду. В добрих людей виріс та діждав найрідніших після перемоги, запам'ятавши на все життя, що чужого горя не буває. Тому за будь-яких обставин допомагає всім, хто пот-

рапив у скруту. Особливу увагу очолюваним страхова компанія «Оранта-Січ» і районний клуб керівників приділяють дітям-сиротам, інвалідам війни, багатодітним сім'ям, самотнім людям похилого віку, допомагають упорядковувати місто.

Не розкидаючись словами, Віталій Григорович прагне бути потрібним людям і служити державі, незалежно від того, де і ким би не працював. Чи міг колись сподіватися простий сільський хлопець на те, що стане одним із найвідоміших і найшанованіших керівників у обласному центрі? Мабуть, що ні, але завжди наполегливо, крок за кроком, ішов до обраної мети. До призову на флот устиг попрацювати механізатором та завідуючим клубом у колгоспі імені Кірова Оріхівського району, а після звільнення в запас вирішив стати інженером-радіотехніком. Та до отримання омріяного диплома йому довелося ще скуштувати черствий хліб вантажника і послусарювати. Зате потім на номерному заводі «Іскра», де випускалися радіолокаційні комплекси для систем протиповітряної та протиракетної оборони, його відразу ж помітили, і тут він доріс до старшого майстра. «Іскрівський» період був чи не

найяскравішим у трудовій біографії, навдивовижу шедрим на друзів, але доля вирішила випробувати його ще раз. Так Віталій Петровський потрапив у відділ оборонної промисловості обкому партії, а вже звідти перейшов на керівну роботу в Комунарський район Запоріжжя.

Це зараз — досить упорядкована частина міста, де створено всі умови для роботи та нормального проживання людей. А на початку сімдесятих ще тільки закладалися підвалини перших будинків у Південному житловому масиві, а «спальний» Космічний мікрорайон задихався від безкінечних проблем. Що вже казати про транспортне сполучення та різне там обслуговування населення, коли не вистачало навіть питної води, а через перебої в постачанні природного газу сталося кілька вибухів у житлових будинках! Усе це довелося вирішувати невідкладно та ще й при недостатньому бюджетному фінансуванні. Добре, що хоч директори промислових підприємств тоді не відмовлялися допомагати, бо йшлося про благо їхніх заводчан. Так методом «народної будови» провели на «Космос» тролейбусну лінію, закінчували водопровід, замінили газопровід, посадили парк імені Юрія Гагаріна. А скільки ще тут виросло будинків, шкіл, дитсадків, медичних та інших потрібних людям закладів! Не випадково ж за Петровським закріпилася репутація будівельника, і його з посади голови райвиконкому підвищили до заступника голови міськвиконкому. Там теж більше шести років займався добре знайомою справою, опікуючись питаннями торгівлі, побуту й харчової промисловості. Тоді в Запоріжжі реконструювали м'ясокомбінат, молокозавод № 2, Критий ринок, збудували молокозавод № 1, однак пізніше переробні підприємства були «прихвизані» й розібрані до цурки.

Втім, і в перебудовні часи щось змінити було важко. Остаточо розчарувавшись, Віталій Петровський написав заяву про звільнення за власним бажанням. Його відпустили по-доброму, але тільки через рік, затвердивши начальником обласного управління Укрдержстраху. Потра-

пивши в нову стихію, він швидко переконався, що посада лише номінальна, як і саме управління. Бо коли на балансі державної фінансової структури є тільки розбиті «Жигулі», пошарпаний «Москвич», пара мотоциклів та старенький кінь, про що можна говорити? Тож чим швидше її реформувати, тим краще для неї самої та людей. А після розпаду СРСР додалася ще й проблема повернення знецінених страхових внесків по добровільних довгострокових видах страхування життя. Тільки в Запорізькій області на невизначений період було заморожено більше двох мільйонів особових рахунків. Скільки тоді не вносили пропозицій, навіть вклади проіндексували, але віз і нині там...

Реорганізація Укрдержстраху в НАСК «Оранта» теж нічого не вирішила, бо як не називайся, а методи роботи ті ж самі. Лише в 1994 році, після тривалого ходіння по столичних кабінетах, нарешті вдалося акціонуватися. Ось тут і справдився збитий лозунг про те, що кадри вирішують усе. Компанія не тільки сама бурхливо розвивалася, але й віддала немало кваліфікованих фахівців для формування керівного складу новостворених страхових структур. Та хоча їх тільки по Запорізькій області тепер налічується кілька десятків, цілним містечем не поступилася. Бо досвід, традиції, репутація — не марні слова, коли йдеться про благополуччя і добробут десятків тисяч людей. Про авторитетність і впливовість «Оранти-Січі» свідчить те, що вона має безстрокові ліцензії на всі види страхування та високі рейтингові відзнаки, входить до складу багатьох всеукраїнських та міжнародних альянсів, на ділі вболіває за клієнтів і захищає їхні інтереси. Тільки в 2007 році населенню відшкодовано збитків за страховими внесками на суму понад 8 мільйонів гривень. Загалом же рівень виплат по компанії за останні роки становить близько 40 відсотків від обсягу зібраних страхових внесків. І в цьому — немала заслуга Віталія Петровського та створеної ним команди професіоналів, до складу якої тепер входять і його донька Яна та онук Єгор.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: кавалер ордена «За заслуги» третього ступеня, голова правління страхової компанії «Оранта-Січ» Віталій Григорович Петровський.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

До відома акціонерів
Акціонерного Банку "ІНГ Банк Україна"

Відповідно до рішення Правління позачергові загальні збори акціонерів Акціонерного банку "ІНГ Банк Україна" (надалі - Банк) відбудуться 20 серпня 2008 року о 10:00 у приміщенні головного офісу ІНГ Банк Н.В. за адресою: Нідерланди, м. Амстердам, Амстельвеенсевег, 500, 1081KL.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про збільшення розміру статутного капіталу Банку.
2. Про додатковий випуск акцій Банку.
3. Про визначення уповноваженого органу Банку.
4. Про визначення вповноважених осіб уповноваженого органу Банку.
5. Про внесення змін до статуту Банку.
6. Зміни у складі Спостережної Ради Банку.

Збільшення розміру статутного капіталу Банку здійснюється з метою розширення кола клієнтів Банку та збільшення обсягів кредитування. Збільшення статутного капіталу проводиться шляхом за рахунок додаткових внесків шляхом додаткового випуску 130046107000 (сто тридцять мільярдів сорок шість мільйонів сто сім тисяч) простих іменних акцій існуючої номінальної вартості 0,01 гривня (одна копійка) загальною вартістю 1 300 461 070,00 (один мільярд триста мільйонів чотириста шістдесят одна тисяча сімдесят) гривень Розрахунковий розмір збільшення статутного капіталу Банку складає 1 300 461 070,00 (один мільярд триста мільйонів чотириста шістдесят одна тисяча сімдесят) гривень, що є еквівалентом 170 000 000 євро (остаточний розмір буде затверджений зборами за офіційним курсом НБУ на дату прийняття зборами рішення про збільшення статутного капіталу). Акції додаткового випуску розміщуються серед акціонерів згідно з їх заявами. Дата початку та закінчення розміщення акцій: з 20 серпня 2008 року по 3 вересня 2008 року.

Акціонери Банку мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі Банку на дату прийняття рішення про додатковий випуск акцій.

В зв'язку з цим Правління пропонує проект змін до статуту Банку:

1. Викласти пункт 4.1 Статті 4 "Статутний капітал" у новій редакції:

"4.1. Статутний капітал Банку складає 1 605 221 995,00 (один мільярд шістсот п'ять мільйонів двісті двадцять одна тисяча дев'яносто дев'яносто п'ять) гривень. Статутний капітал ділиться на 160'522'199'500 (сто шістдесят мільярдів п'ятсот двадцять два мільйони сто дев'яносто дев'ять тисяч п'ятсот простих іменних акцій, випущених у документарній формі номінальною вартістю 0,01 гривні (одна копійка)."

2. Другий абзац пункту 4.3 Статті 4. "Статутний капітал" викласти у наступній редакції:

"Акціонер	Кількість Акцій	Вартість Акцій в гривнях	Частка в Статутному капіталі (%)
ІНГ Банк Н.В.	160'522'199'500	1 605 221 995,00	100%"

Діяльність Банку є прибутковою, збитків для акціонерів, що пов'язані зі змінами статутного капіталу Банку, не передбачається. (однак у разі виникнення у акціонерів Банку документально підтверджених збитків, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу, такі збитки відшкодовуються Банком у відповідності до чинного законодавства.

Для ознайомлення з документами, що стосуються порядку денного загальних зборів акціонерів Банку, акціонери можуть звертатися за адресою: ІНГ Банк Н.В. за адресою: Нідерланди, м. Амстердам, Амстельвеенсевег, 500, 1081KL. Довідки за телефоном: 8 (044)2303030.

Правління.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в
Донецькій області та ліквідатор суб'єкта
підприємницької діяльності - фізичної особи
Ліщенко Олега Валентиновича

повідомляють про те, що інформацію в газеті "Голос України" від 20.06.2008р. № 116 (4366) про продаж 1/2 квартири суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Ліщенко Олега Валентиновича, яка розташована за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, пр-т Металургів, буд. 137, кв. 78., вважати не дійсною. Наступна інформація про продаж буде надрукована в наступних номерах газети "Голос України".

Постановою господарського суду Черкаської області (м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) від 10.06.2008 року по справі №14/4152 визнано банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Нива» (с. Бродецьке Катеринопільського району Черкаської області, код ЄДРПОУ 01528720, р/р 29022505, МФО 354411 в ЧОД Райффайзен банк «Аваль»).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гуріна Романа Анатолійовича (ліцензія серії АБ №176022 від 06.05.2005 року, м. Черкаси, вул. Гагаріна, 95, кв. 191).

Оголошення про продаж майна ВАТ АК "Свема"на аукціоні 08 липня 2008 року, надруковане в газеті "Голос України" №105 від 04 червня 2008 року :

1. В ЛОТІ №11 слід читати: "Початкова ціна продажу: 4481,40 грн.(чотири тисячі чотириста вісімдесят одна грн.40 коп) (в т.ч. ПДВ). Сума застави: 500,00 грн."
2. В ЛОТІ №12 слід читати: "Початкова ціна продажу: 8342,04(вісім тисяч триста сорок дві грн.. 04 коп.) в т.ч. ПДВ."
3. В ЛОТІ №14 слід читати: "Початкова ціна продажу: 10147,88(десять тисяч сто сорок сімь грн.. 88 коп.) в т.ч. ПДВ."
4. В ЛОТІ №15 слід читати : "Початкова ціна продажу: 5138,28(п'ять тисяч сто тридцять вісім грн.. 28 коп.) в т.ч. ПДВ.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 10 червня 2008 р. порушив справу № Б-39/33-08 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю фірма "ЛЮДМИЛА" (адреса: 61075, м. Харків, просп. Орджонікідзе, 16а; код ЄДРПО України 14110761, п/р 26006301731937 у філії Комінтернівського від. ПІБ м. Харкова, МФО 351362). Розпорядником майна ТОВ фірма "ЛЮДМИЛА" призначено арбітражного керуючого Косиневського Максима Анатолійовича (ліц. серії АВ № 307381 від 04.04.2007 р.; м. Харків, вул. 12 квітня, 22, кв. 40). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації цього оголошення.

Аудиторська фірма у формі закритого
акціонерного товариства «Аналітик»

повідомляє про перенесення дати проведення загальних зборів акціонерів Товариства на 08 липня 2008 року, які відбудуться о 10:00 годині за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 44, інформація, яка розміщена в № 90 (4340) від 14 травня 2008 року на ст. 12 в газеті «Голос України» вважати недійсною.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства.
 2. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
 3. Про складання з Топоровської Н. П. повноважень Ревізора та обрання нового Ревізора.
- За довідками та ознайомленнями з матеріалами звертатись за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 44, тел. 8 (044) 279 63 47.

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 101 (4001) від 12.06.2007 року по справі № 5/186-07 ТОВ «Багіра», код підприємства правильно читати: 32297581 і далі за текстом.

Втрачена ліцензія на будівництво ТОВ «Євростиль НТ777» серія АВ № 298847, видана 23 серпня 2007 р. Просимо вважати не дійсною.

Господарським судом м. Києва постановою від 12.06.08 р. по справі № 28/156-б, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Геліос Прима» (код ЄДРПОУ 34047612, 01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумбі, 15-А).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Міхно Назар Вікторович (ліцензія АВ № 158225, т. 8 (044) 227-56-98, 53201, м. Нікополь, Дніпропетровської обл., вул. Каштанова, б. 55, кв. 38).

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 11 червня 2008 р. по справі № 45/142Б Сільськогосподарське Товариство з обмеженою відповідальністю «Дерсове» (87161, вул. Октябрська, 11, с. Дерсове, Тельманівський район, Донецька область; р/р 26000303283 в Тельманівському відділенні ВАТ Ощадний банк України, МФО 394460, ЄДРПОУ 00696786) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Афанасьєву Світлану Іванівну, ліцензія № 307357, серія АВ, адреса: 83058, м. Донецьк, вул. Арктики, буд. 21, кв. 11.

Головне управління земельних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації)						
Перелік земельних ділянок, що виставлені для продажу на земельних торгах (аукціонах) суб'єктам підприємницької діяльності під забудову (з врахуванням змін внсених до ст. 136 Земельного кодексу України відповідно до Закону України від 03.06.2008 № 309 VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України"):						
№ лота	Адреса земельної ділянки	Район	Площа земельної ділянки, га	Цільове призначення земельної ділянки	Стартова ціна земельної ділянки, грн.	
					всього	1 кв.м.
1.	вул. Новопирогівська,34-38	Голосіївський	1,3412	для будівництва та експлуатації торговельного центру	28 135 976,54	2 097,82
7.	вул. Луначарського, 24-а	Дніпровський	0,2505	для будівництва, експлуатації та обслуговування кафе та магазину	6 655 104,91	2 656,73
12.	вул. Алма-Атинська, 35-6	Дніпровський	0,3214	для будівництва та експлуатації складських приміщень	3 279 079,90	1 020,25
17.	вул. Челябінська,7-а	Дніпровський	0,0806	для будівництва та експлуатації закладу торгівлі	2 457 866,60	3 049,46
18.	вул. Миколи Лаврухіна, 7-6	Деснянський	0,1403	для будівництва та експлуатації будівлі громадського призначення, закладів торгівлі та громадського харчування	2 307 111,02	1 644,41
20.	вул. Милославська, 17	Деснянський	0,1018	для будівництва, експлуатації та обслуговування закладів торгівлі та громадського харчування	2 209 278,78	2 170,21
23	вул. Маршала Тимошенка, 2-4	Оболонський	0,1352	для будівництва, експлуатації та обслуговування закладу торгівлі	3 637 642,31	2 690,56
Примітки: 1. Аукціони з продажу земельних ділянок будуть проводитись в приміщенні Української універсальної товарної біржі , що знаходиться за адресою: 03680, м.Київ, просп. Академіка Глушкова, 1, НК "Експоцентр України", павільйон 6.						
З повним комплектом документації щодо об'єктів, які підлягають продажу на земельному аукціоні, а також умов його проведення можна ознайомитись в Головному управлінні земельних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) за адресою: м. Київ, вул.. Хрещатик, 32-а, кімната 415, тел: 279-41-31, 235-10-23 (години прийому: вівторок - з 14-00 до 17-30 та п'ятниця - з 9-30 до 13-00); та на сайті управління: http://www.GUzem.kmv.gov.ua.						

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 66-11-31) від 14 травня 2008 року в справі №10/75-08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «ВАЗСФІ» (код за ЄДРПОУ 13313640), 23007, с. Заможне Барського району Вінницької області, вул. Б. Хмельницького, 12, р/р в установах банків відсутні. Ліквідатором банкрута призначено Барську МДПІ, 23000, м. Бар Вінницької області, вул. К. Маркса, 5/2, тел.: 8 (04341) 2-24-34.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 66-11-31) від 14 травня 2008 року в справі №10/79-08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Володар 2005» (код за ЄДРПОУ 32902230), 23000, м. Бар Вінницької області, вул. Пролетарська, 2/10, р/р в установах банків відсутні. Ліквідатором банкрута призначено Барську МДПІ, 23000, м. Бар Вінницької області, вул. К. Маркса, 5/2, тел.: 8 (04341)2-24-34.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 66-11-31) від 14 травня 2008 року в справі №10/80-08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Огородник і КМП» (код за ЄДРПОУ 33664203), 23432, с. Вишеольчадаїв Мурованокуриловецького району Вінницької області, вул. Калініна, 12, р/р 2600831672 в ОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 380805. Ліквідатором банкрута призначено Барську МДПІ, 23000, м. Бар Вінницької області, вул. К. Маркса, 5/2, тел.: 8 (04341)2-24-34.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 66-11-31) від 14 травня 2008 року в справі №10/80-08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Сатурн» (код за ЄДРПОУ 31599190), 23424, с. Жван Мурованокуриловецького району Вінницької області, вул. Леніна, 9, р/р 26041782 в ОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 802015. Ліквідатором банкрута призначено Барську МДПІ, 23000, м. Бар, Вінницької області, вул. К. Маркса, 5/2, тел.: 8 (04341)2-24-34.

Заяви кредиторів приймаються впродовж тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 25.06.2008 р. у справі № 43/483 Товариство з обмеженою відповідальністю «Гідра Стар ЛТД» (ідентифікаційний код 33396360; 03067, м. Київ, вул. Полковника Шутова, 16) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Вилор» (ідентифікаційний код 33306544; 03134, м. Київ, вул. Булгакова, буд. 16).

Постановами Господарського суду м. Києва у справах:
— від 12.06.2008 року № 28/148-6, ТОВ «ТВК Молодіжне» (код ЄДРПОУ 35310149) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру;
— від 12.06.2008 року № 28/160-6, ДП «УДС» (код ЄДРПОУ 32071973) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру;
— від 25.06.2008 року № 44/57-6, ТОВ «Будівельна компанія «Брауні Арт» (код ЄДРПОУ 34881066) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру;
— від 17.06.2008 року № 23/189-6, ТОВ «Технології оптимального розвитку» (код ЄДРПОУ 33739226) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Нестеренка Сергія Сергійовича (07400, м. Бровари, вул. Гагаріна, 27, кв. 193).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору впродовж 30 днів від дня опублікування оголошення.

Печатки, статутні та фінансово-бухгалтерські документи вважаються втраченими.

Акціонерний банк “Національні інвестиції”

повідомляє про проведення „22” серпня 2008 року позачергових загальних Зборів акціонерів банку

Збори відбудуться о 16:00 у приміщенні банку

за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 54, з таким порядком денним:

1. Внесення змін до статуту банку шляхом затвердження його в новій редакції.

У зв'язку зі збільшенням статутного капіталу банку пропонуються наступні зміни до п.3.4. статуту банку:

„3.4. Статутний капітал Банку складає 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) гривень. Статутний капітал поділяється на 200 000 (двісті тисяч) простих іменних акцій, номінальною вартістю 250 (двісті п'ятдесят) гривень кожна. Акція є неподільною і розміщується у документарній формі”.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитися з 9-00 до 15-45 за місцем проведення загальних зборів акціонерів. Для реєстрації учасникам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів додатково необхідно мати довіреність на участь у зборах.

Телефон для довідок: (044) 490-81-41.

Спостережна рада АБ “Національні інвестиції”

Ліцензія НБУ № 78 від 14.12.2001р.

Правління ЗАТ «Фармація-2000» повідомляє про проведення зборів акціонерів 26 липня 2008 року об 11 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 63-Д.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:
І. Розгляд питання про затвердження кредитного договору.
ІІ. Розгляд питання про затвердження договору забезпечення.
Реєстрація акціонерів з 10-00 до 11-00.
Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу.
Контактний телефон: 239-19-00.

Голова Правління Жебровська Ф. І.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 25.06.2008 р. у справі № 43/482 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Арія» (ідентифікаційний код 33749082; 03067, м. Київ, вул. Полковника Шутова, 16) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Вилор» (ідентифікаційний код 33306544; 03134, м. Київ, вул. Булгакова, буд. 16).

Шевченківський районний суд м. Києва у справі за позовом ВАТ КБ «Надра» про стягнення заборгованості викликає Попова Олега Анатолійовича (ід. код 2518112614) та Фадєєва Олега Афанасійовича (ід. код 2577919698) в якості відповідачів в судове засідання, яке відбудеться 16.07.2008 р. об 11-00 за адресою: 04053, м. Київ, вул. Смірнова-Ласточкина, 10-6, суддя Зубков С. О.

В разі нез'явлення відповідачів за викликом суду без поважних причин справа буде розглянута без їх участі за наявними матеріалами.

Суддя С. О. Зубков.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Воловик Ніни Федорівни - суддею апеляційного суду Дніпропетровської області;

Кір'якова Петра Івановича - суддею апеляційного суду Донецької області;

Тулицького Олександра Миколайовича - суддею апеляційного суду Донецької області;

Гуля В'ячеслава Володимировича - суддею апеляційного суду Київської області;

Ігнатова Романа Миколайовича - суддею апеляційного суду Луганської області;

Струка Івана Федоровича - суддею апеляційного суду Харківської області;

Карнауха Андрія Станіславовича - суддею апеляційного суду Чернівецької області;

Рокочої Ярослави Іванівни - суддею апеляційного суду Чернігівської області;

Закропивного Олександра Васильовича - суддею апеляційного суду міста Києва;

Іоненко Тетяни Іванівни - суддею апеляційного суду міста Києва;

Самойленка Анатолія Івановича - суддею апеляційного суду міста Києва

Державна судова адміністрація України.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фарбекс», Код ЄДРПОУ 34981293, юридична адреса: м. Київ, вул. Кіквідзе, 11 зареєстроване «10» квітня 2007року ПЕЧЕРСЬКОЮ РАЙОННОЮ ДЕРЖАВНОЮ АДМІНІСТРАЦІЄЮ МІСТА КИЄВА, оголошує про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. М. Мішина, 37а, кв. 10.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 24.06.2008 р. по справі № Б 29/100-08 ТОВ «Перспектива Софт» (51220, Новомосковський район, м. Перешепине, вул. Шевченко, б. 6; код ЄДРПОУ 34989787) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором, призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ а/с 158.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Немиш Наталії Володимирівни - суддею місцевого Дзержинського міського суду Донецької області;

Акуленка Валерія Володимировича - суддею місцевого Сніжнянського міського суду Донецької області;

Ткачук Світлани Стефанівни - суддею місцевого Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області;

Масендича Василя Васильовича - суддею місцевого Пролетарського районного суду м. Донецька;

Чмель Олени Леонідівни - суддею місцевого Жовтневого районного суду м. Маріуполя;

Гаврилової Галини Леонідівни - суддею місцевого Орджонікідзевського районного суду м. Маріуполя;

Онуфрієва Віктора Миколайовича - суддею місцевого Кіровоградського районного суду Кіровоградської області;

Гонтаренко Тетяни Миколаївни - суддею місцевого Світловодського міськрайонного суду Кіровоградської області;

Дронської Ірини Олексіївни - суддею місцевого Брянківського міського суду Луганської області;

Коротких Олени Георгіївни - суддею місцевого Брянківського міського суду Луганської області;

Гудима Любомира Ярославовича - суддею місцевого Бориславського міського суду Львівської області;

Сорочан Алли Василівни - суддею місцевого Врадіївського районного суду Миколаївської області;

Волкової Олени Іванівни - суддею місцевого Южноукраїнського міського суду Миколаївської області;

Загородько Наталії Анатоліївни - суддею місцевого Корецького районного суду Рівненської області;

Коробова Сергія Олександровича - суддею місцевого Рівненського районного суду Рівненської області;

Склярівської Ірини Володимирівни - суддею місцевого Суворовського районного суду м. Херсона;

Головченка Миколи Миколайовича - суддею місцевого Ічнянського районного суду Чернігівської області;

Приліпко Валерія Михайловича - суддею місцевого Бахмацького районного суду Чернігівської області;

Косач Ірини Анатоліївни - суддею місцевого Новоозаводського районного суду м. Чернігова;

Винниченко Любові Миколаївни - суддею місцевого Дніпровського районного суду міста Києва;

Сітайло Олени Миколаївни - суддею місцевого Дніпровського районного суду міста Києва;

Федотова Ігоря В'ячеславовича - суддею військового місцевого суду Черкаського гарнізону.

Державна судова адміністрація України.

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 453-44-56, факс 449-85-62

9

		Дата (рік, місяць, число)	Коди	
Підприємство	Фонд гарантування вкладів фізичних осіб	за ЄДРПОУ	2008	01
Територія		за КОАТУУ	01	01
Форма власності	Загальнодержавна	за КФВ	21708016	
Орган державного управління		за СПОДУ	80391	
Галузь (вид діяльності)	Фінансово-кредитна	за ЗКГНГ	31	
Вид економічної діяльності		за КВЕД	6134	
Одиниця виміру: тис.грн.			96190	
Адреса	м. Київ, вул.Ярославів Вал, 32А	Контрольна сума	75.11.1	

Звіт про рух грошових коштів за 2007 р.						
Стаття	Код	Форма №3	Код за ДКУД 1801004			
		За звітний період	За попередній період			
			Надходження	Видаток		
1	2	3	4	3	4	
I. Рух коштів у результаті операційної діяльності						
Прибуток (збиток) від звичайної діяльності до оподаткування	010	80 419,8		52 537,4		
Коригування на :						
амортизацію необоротних активів	020	160,1	X	311,5	X	
збільшення (зменшення) забезпечень збиток (прибуток) від нерéalізованих курсових різниць	030	437 886,5		217 342,4		
	040					
збиток (прибуток) від неопераційної діяльності	050		88 421,6		61 397,7	
Витрати на сплату відсотків	060	8 001,8	X	8 860,4	X	
Прибуток (збиток) від операційної діяльності до зміни в чистих оборотних активах	070	438 046,6		217 654,0		
Зменшення (збільшення) :						
оборотних активів	080		49 941,5		32 867,1	
витрат майбутніх періодів	090		5 353,3		6,3	
Збільшення (зменшення) : поточних зобов'язань доходів майбутніх періодів	100	5 351,8		0,3		
	110					
Грошові кошти від операційної діяльності	120	388 103,6		184 780,9		
Сплачені :						
відсотки	130	X		X		
податки на прибуток	140	X	0,4	X	0,5	
Чистий рух коштів до надзвичайних подій	150	388 103,2		184 780,4		
Рух коштів від надзвичайних подій	160					
Чистий рух коштів від операційної діяльності	170	388 103,2		184 780,4		
II. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності						
Реалізація :						
фінансових інвестицій	180		X		X	
необоротних активів	190		X		X	
майнових комплексів	200		X		X	
Отримано :						
відсотки	210	87 730,1	X	61 139,8	X	
дивіденди	220		X		X	
інші надходження	230	1 650 362,4	X	428 725,5	X	
Придбання :						
фінансових інвестицій	240	X	2 117 849,0	X	671 982,2	
необоротних активів	250	X	18,6	X	25,0	
майнових комплексів	260	X		X		
інші платежі	270	X		X		
Чистий рух коштів до надзвичайних подій	280		379 775,1		182 141,9	
Рух коштів від надзвичайних подій	290					
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	300		379 775,1		182 141,9	
III. Рух коштів у результаті фінансової діяльності						
Надходження власного капіталу	310		X		X	
Отримані позики	320		X		X	
інші надходження	330		X		X	
Погашення позик	340	X		X		
Сплачені дивіденди	350	X		X		
інші платежі	360	X		X		
Чистий рух коштів до надзвичайних подій	370					
Рух коштів від надзвичайних подій	380					
Чистий рух коштів від фінансової діяльності	390					
Чистий рух коштів за звітний період	400	8 328,1		2 638,5		
Залишок коштів на початок року	410	9 642,2	X	7 003,7	X	
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів	420					
Залишок коштів на кінець звітного періоду	430	17 970,3	X	9 642,2	X	

Стаття	Код	Сума
1	2	3
Залишок на початок року	010	
Коригування :		
Зміна облікової політики	020	
Виправлення помилок	030	
Інші зміни	040	
Скоригований залишок на початок року	050	
Переоцінка активів :		
Дооцінка основних засобів	060	
Уцінка основних засобів	070	
Дооцінка незавершеного будівництва	080	
Уцінка незавершеного будівництва	090	
Дооцінка нематеріальних активів	100	
Уцінка нематеріальних активів	110	
	120	
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	130	
Розподіл прибутку :		
Виплати власникам (дивіденди)	140	
Спрямування прибутку до статутного капіталу	150	
Відрахування до резервного капіталу	160	
Формування коштів цільового фінансування	170	
Внески учасників :		
Внески до капіталу	180	
Погашення заборгованості з капіталу	190	
	200	
Вилучення капіталу :		
Викуп акцій (часток)	210	
Перепродажа викуплених акцій (часток)	220	
Анулювання викуплених акцій (часток)	230	
Вилучення частки в капіталі	240	
Зменшення номінальної вартості акцій	250	
Інші зміни в капіталі :		
Списання невідшкодованих збитків	260	
Безкоштовно отримані активи	270	
	280	
Разом змін в капіталі	290	
Залишок на кінець року	300	

10 *Реклама в газеті «Голос України» — тел. 453-44-56, факс 449-85-62*

У неділю в Україні пройдуть короткочасні дощі, грози, в західних та північних областях місцями невеликі дощі. Вітер південно–західний з переходом на північно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі 11—16 градусів тепла, на узбережжі морів до 21; вдень 21—26, на півдні до 30 градусів. 5 липня у північних областях 18—23; у Карпатах вночі 8—13, вдень 13—18 градусів.

□ 1793. Народився Павло Пестель, засновник і керівник Південного товариства декабристів, що діяло на Україні. □ 1865. У Лондоні створено благодійну організацію "Армія порятунку". □ 1898. Народилась актриса Лідія Криницька. □ 1943. Розпочалася Курська битва. □ 1953. Помер італійський співак світової слави Тітта Руффо. □ 1990. У Коломиї відкрився Всесвітній собор духовної України. □ 1991. Верховна Рада УРСР ухвалила закон про запровадження поста Президента України.

На Мак-Кінлі над хмарами

НАШІ ПРАПОРИ — НА ВЕРШИНАХ СВІТУ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Біла» Аляска

Ось що розповів про підкорення Мак-Кінлі (Деналі) Ігор Парчевський:

— Із американського міста Сіетл ми полетіли на Аляску в місто Анкорідж — одне з найбільших міст штату (до речі, у цьому році виповнюється п'ятдесят років, відколи Аляска стала 49-м штатом США, а до того часу вона мала статус «території»). А потім автотранспортом дістались до національного парку «Деналі». Там зареєструвались у рейнджерів (це рятувальна служба, яка реєструє всі експедиції. — Авт.), отримали необхідний інструктаж. Між іншим, за сезон, який триває протягом квітня-червня і частини липня, парк приймає близько трьохсот експедицій із різних країн світу. Українська експедиція вперше у повному складі брала участь у сходженні на вершину Мак-Кінлі.

Вершина Мак-Кінлі має ще одну назву — Деналі (у перекладі з індіанської означає «висока»). Її висота — 6194 метри, знаходиться біля самого Полярного кола, за світовою класифікацією 38-ма за висотою вершина світу. Мак-Кінлі дуже сувора за кліматичними умовами.

— Із селища Талкітна, яке обслуговує альпіністів, ми невеликим літаком дістались на льодовик Кахілта на висоту 2200 метрів, — продовжує Ігор Парчевський. — Практично три тижні ми жили на льодовику, ніби у холодильнику. Чотири кілометри до вершини Мак-Кінлі долали шістнадцять днів.

— Сходження проходило у складних кліматичних умовах? — уточню в Ігора.

— Так. На вершині температура повітря сягала мінус 40 градусів, біля підніжжя, коли пригрівало сонце, — плюс 5, при сильному вітрі, — каже альпініст. — Що ближче ми піднімалися до вершини, то гостріше відчували нестачу кисню — практично вже з висоти 3,5 кілометра. До того ж у кожного альпініста було 45—50 кілограмів спорядження. Тому частину вантажу ми несли у рюкзаках, а частину помістили на санки. Самі ж пересувались хто на лижах, хто на снігоступах, причому зв'язані

ні один з одним мотузками. Оскільки льодовик має приховані тріщини, в які потрапляють і гинуть люди, ми були дуже обережні. Вибираючи місце для ночівлі, попередньо перевіряли шупом, чи є тріщини.

Врятували тайванців

Паралельно з українськими альпіністами на Мак-Кінлі піднімалися чехи, австрійці, німці, австралійці, канадійці, американці... На дванадцятий день сходження невдача спіткала філіппінця — він зламав ногу і його рятували рейнджери. А на чотирнадцятий день експедиції Ігор Парчевський, Юрій Кравчук і Олександр Щерба рятували тайванських альпіністів.

— На висоті більше 5 тисяч метрів на крутому схилі ми побачили метушню — то двоє тайванців, які були у зв'язці, зірвались і повисли на скелі, — розповідає Ігор Парчевський. — Ми піднялись вище, закріпили мотузку, спустили до них Юрія Кравчука, самі ж організували систему з мотузок поліспасть — витягнули рюкзаки, а потім один за одним тайванців. Вони нам дуже дякували, взяли наші адреси. Одне слово, подружилися. Загалом рятувальні роботи тривали півтори години.

...І ось висотний табір на позначці 5600 метрів — штурмовий. Ночівля у суворих умовах — і сильний вітер, і висота «давила». Паралельно з українськими альпіністами піднімалися росіяни і казахи. Росіянам не потало, а ось казахська експедиція підкорила Мак-Кінлі перед українцями (вона на два дні раніше почала сходження). Воно й не дивно: нею керував відомий альпініст, голова Федерації альпінізму Казахстану Едвард Ільїнський.

— Коли ми піднялися на вершину Мак-Кінлі, було вітряно, але сонячно. Полотно українського прапора, як і прапора газети «Голос України», трепетало під подихами вітру, але ми були щасливі від того, що підкорили ще одну вершину світу, — розповідає Ігор Парчевський. — Після того, як встановили символіку «Голосу України», милувались довколишніми пейзажами. Вийшло так, що ми були над хмарами — від цього захоплювало дух. А ще відкрився чудовий вид на дві інші вершини Аляски — Форакер і Хунтер.

«Зелена» Аляска

— Всю експедицію ми поділили на два етапи: «Білу» Аляску (сходження) і «Зелену» Аляску (подорож штатом). Взяли автомобіль напрокат — подорожували два тижні, проїхали близько трьох тисяч кілометрів. Навіть у цьому віддаленому штаті, — кажуть альпіністи, — чудові дороги. Та й вартість літра бензину майже така сама, як в Україні, — долар і десять центів.

— Аляска — це дуже велика територія і суворий клімат, невисока густина населення. Тундра. Дикі звірі, серед яких бачили ведмедів гірзлі, рисі, — розповідає Ігор. — Дуже розвинене мисливство і рибальство. Тому з інших штатів на Аляску приїздять заробити гроші. Зустріли навіть в Анкоріджі студентів із Києва, Харкова, Дніпропетровська, які на літніх канікулах працюють на рибзаводах.

Крім корінного місцевого населення — алеутів, тут живуть російські «старовери». Вони переселилися сюди, ще коли Аляска була російською територією. Їх велике поселення біля селища Хомер. «Старовери» не користуються ніякими благами цивілізації — телевізорами, Інтернетом, не читають преси, одне слово, як можуть, огорожують себе від світу — їх не часто побачиш на вулицях.

— Ми зіїхали пообідати в одне з кафе, де власницею «староверка», — каже І. Парчевський. — Там пропонують добре знайомі для нашої кухні борщ, пельмені та інші страви.

— А чи знають американці про Україну? — запитую в Ігора.

— Коли ми були з експедицією в Африці, то не всі чули там про Україну, дехто ототожнював нас з росіянами. А ось у США про Україну чули і знають, що було дуже приємно. Та й ми під час спілкування з американцями розповідали про свою країну. Незабутнє враження отримали від Тихого океану...

Як зізнався керівник проекту «Прапор України — на вершинах світу», надалі українські альпіністи готуватимуться підкорити ще й Еверест (Азія) та пік Вінстон (Антарктида). Тож після короткого відпочинку зароблятимуть для цього гроші на висотних роботах, на що мають відповідну ліцензію.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: Ігор Парчевський та Юрій Кравчук встановили прапор України на Мак-Кінлі.

Фото членів експедиції.

Один із зіркового дуету

Завтра видатному українському футболістові і тренеру Олегу Петровичу Базилевичу виповнюється 70 років!

Візитна картка. **Олег Петрович Базилевич (на знімку)**, заслужений тренер СРСР, вихованець київського футболу, в «Динамо» виступав з 1957 по 1966 рік. Чемпіон СРСР — 1961 року, другий призер чемпіонату СРСР — 1961 року, володар Кубка СРСР — 1964. В єврокубках зіграв 5 матчів, забив 4 м'ячі. Виступав також за одеський «Чорноморець» (1966—67) і донецький «Шахтар» (1967—68). Провів у вищій лізі 228 матчів, забив 68 м'ячів...

Закінчивши грати, перейшов на тренерську роботу. 1969-70 — головний тренер ФК «Десна» (Чернігів), 1971 — головний тренер «Шахтаря» (Кадіївка), 1972 — головний тренер «Автомобіліста» (Житомир), 1972—73 — головний тренер «Шахтаря» (Донецьк), 1974-76 — начальник команди «Динамо» (Київ), 1977—78 — головний тренер «Динамо» (Мінськ), 1979 — «Пахтакора» (Ташкент), 1980—82 — ЦСКА (Москва), 1984 — «Зорі» (Ворошиловград), 1986 — головний тренер «Шахтаря» (Донецьк), 1987—88 — головний тренер «Славії» (Болгарія, Софія), 1988—89 — головний тренер олімпійської збірної Болгарії, 1992—94 — головний тренер збірної України, 1995—96 — тренер олімпійської збірної Кувейту, 1997 — головний тренер ФК «Ку-

вейт» (Ель-Кувейт). Після повернення з відрядження керував Комітетом збірних ФФУ, був начальником команди «Динамо» (Київ). Сьогодні керує науковою групою київського «Динамо».

За часів його дитинства всі хлопчакі в Києві марили футбол. І не тільки марили — з ранку і до вечора всюди тривали дворові баталії. Благо тоді в центрі міста було чимало великих дворів, майданчиків, парків, а в них — галявини, де грати собі скільки душі заманеться. На всьому цьому своєрідному футбольному просторі народжувалися «зірочки», котрих неодмінно помічали тренери і запрошували до своїх шкіл та секцій. Через усе це пройшов і наш герой.

У той час дворові команди шукали можливості зіграти на великому полі — на численних київських стадіонах. І навіть на стадіоні імені Микити Хрущова (так тоді називався НСК «Олімпійський»). Хлоп'ята і самі грали, і дивилися на баталії майстрів. Як то кажуть, було з кого брати приклад, вчитися. Це була неповторна і щаслива футбольна атмосфера.

А от в організований футбол починав грати в «Будівельнику» у тренера Камзолова. Однак найпомітнішу роль у футбольній долі Олега Петровича відіграв Володимир Балакін. Одного разу він завітав на квартиру Базилевичів і умовив батьків якого обдарування квадратити йому серйозно займатися футболом. Олега до своєї групи Володимир Миколайович відібрав через неабияку швидкість, що нею природа наділила цього тендітного хлопчинку, якому минуло чотирнадцять.

І тепер, коли за плечима великий футбольний шлях гравця і тренера, Петрович вважає, що швидкість у сучасному футболі — головне. Тоді, на початку шляху, він був найшвидший у дворі. А вже пізніше долав 60 метрів за 7,2 (!). Йому дуже поталанило, бо потрапив до першого набору у школі молоді, що саме відкрилася в Києві. Офіційно вона називалася Республіканською школою-інтернатом. Туди брали лише тих, хто вирізнявся якимись яскравим вираженими рисами, необхідними для гри: швидкістю, технікою, кмітливістю, координованістю.

Утім, таланти знаходили не лише на подвір'ях. Існували дитячі спортивні школи міського відділу народної освіти (міськвкно) і виробничих колективів. Працювала потужна і ефективна система проведення міського чемпіонату серед колективів

фізкультури. Як правило, матчі починалися зранку і завершувалися пізно ввечері. Зустрічалися молодші юнаки, потім старші юнаки, друга команда, перша команда. Такий само вишкіл отримали майбутні партнери Олега по «Динамо». Зокрема, Віктор Каневський, Валентин Трояновський і багато інших.

Базилевич швидко і помітно прогресував. Футбольна наука йому давалася легко. Хоча без важкої праці нічого б не вийшло. Потім, навчаючись в інституті фізкультури на стаціонарі, він велику увагу приділяв допоміжним заняттям. Зокрема, легкої атлетиці. Мав третій розряд із стрибків у висоту, долав 160 см. На 30 метрів бігав з високого старту за чотири секунди. Всі ці якості й допомагали йому вже в «Динамо» виконувати свій коронний прийом: вражати ворота суперника ударом головою у високому стрибку, замикаючи флангову передачу. А от пенальті Олег Петрович бив лише раз у своєму житті. І невдало. Тому більше долю не випробовував. Він слушно зауважував, мовляв, нехай б'є той, хто вміє добре це робити.

Проживши яскраві роки гравця, Олег Базилевич досить легко переключився на тренерську і наукову роботу. певний час працював на кафедрі футболу Київського інституту фізкультури. Ну а футбольний світ про нього як про тренера дізнався тоді, коли разом із своїм другом і партнером Валерієм Лобановським вони створили зірковий дует наставників у київському «Динамо». Вони та їхній друг і соратник Анатолій Зеленцов стали піонерами наукового підходу до системи тренувань футболістів. Результати цієї праці, як відомо, потрясли футбольний світ. Послідовники системи з'явилися в багатьох країнах Європи. А київське «Динамо» стало одним із грандів європейського і світового футболу. Двічі виграло Кубок кубків і раз — Суперкубок УЄФА. Збірна країни була призером олімпіади, стала віце-чемпіоном Європи.

Олег Петрович, як кажуть у таких випадках, і сьогодні на бойовому посту. Не зраджує власних принципів і на кожний випадок має власну думку. А його колосальний досвід і тепер приносить чималу користь і «Динамо», і всьому українському футболу. Енергійний, підтягнутий, шляхетний, інтелігентний, молоджавий — він є справжнім прикладом для молоді. І нехай Бог допомагає Олегові Базилевичу утримувати високий життєвий тонус.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.
Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.
► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплата ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 1672

Фотоформат виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

